ANUL 1. No. 112.

6 pagini 3 lei

Marți 13 Iulie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ȘI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrației 4-55.83; Redacția 4-84.34

ABONAMENTE: Comuna urbană: 1 an Lei 700, 6 luni 350, 3 luni 175; Comuna rurală: 1 an Lei 500, 6 luni 250, 3 luni 130

Biruința naționalismului

Pentru cine se pricepe să vadă limpede câteva linii dominante care se ridică libere în aspectul complicat al zilei de azi, manifestarea covârșitoare dela barou, votul [illegible] ce s'a dat acolo IDEII DE NEAM ROMANESC, însemnează un imens echivoc risipit, un plebiscit luminat, pretutindeni, furtuna energiilor și entusiasmelor românești.

Avocații creștini, naționali au biruit! Cum? In cuvinte, oricât de aprinse și exaltante, nu s'ar putea spune delirul acestei isbânzi. El aparține sufletului. Este o virtute și e un mister al [illegible] nu va fi simțit aproape nimic...

Voturile, cifra, numărul, nu mai pot interesa acum decât prin impresionanta unanimitate care s'a plecat fervente subt steagul românismului resurect, ca de altfel și prin pălmuitoarea ironie a celor 6-9 sufragii care s'au risipit pe buletinele adverse... Dar avocații creștini au învins mai sus și mai departe decât atât, biruind renunțările românești de până azi, aprinzând alte suflete, deschizând ochii, exprimând în sfârșit nobleța de a voi, de a trăi românește! Au dat pilda mai ales a acestui «început» de care vorbeam deunăzi și care nu se va putea opri la barou...

Dar s'ar fi putut oare să fie altfel și ar fi fost posibil să moară dela început atâtea speranțe care se ridicau pe ziua mare de ieri? Dacă avocații creștini n'au avut în spatele lor șeapte sau nouă cotidiane de scandal și plăsmuiri, dacă n'au putut avea lângă ei [illegible] spiritual care e Vasilică Sassu dela Constanța și dacă n'au făcut gargară de nu știu ce universale principii care au angajat atâtea inimi și capete românești până azi, — totuș nu mai puțin un adevăr dar de data asta emoționant că au găsit permanent alături conștiința palpitantă a acestei țări care a fi primit ca dintr'o lovitură de moarte în înfrângerea avocaților și a baroului.

Și apoi avocații creștini au biruit... fiindcă au citit și cu argumentele democrate, argumentele adversarei! Pretutindeni, în circul ăsta de saltimbanci al democrației, insanitatea te face să uiți prostia și nu mai ai nici [illegible] să speri oarecum că demența este lăsată să țină discursuri și că își poate da în fiecare zi fotografii la gazetă...

Am parcurs astfel de vreo două luni ce nu le mai mulță curiozitate și nu mai puțin cu melancolie câteva kilometri de interviev al unui domn I. N. Vlădescu, precum am strâns cu grije într'o sală (... pe care n'o precizez) toate lacrimile pe care le-a vărsat d. fost decan Dem. Dobrescu... Concluzia mea este, după aceste lecturi, că nu mai consiliu ales va împlini opera caritabilă având grije cât mai atentă de acești pierduți confrați! Chiar dacă nu s'au ales, nu pot fi lăsați pe drumuri fără asistență și sănătate...

Astfel unul afirma cu fericire baroului e «democrație» ceeace el crede că se mai cheamă al libertate și că pentru aceste principii e indiferent dacă mai multe zeci de mii de tineri români nu mai pot să trăiască din munca lor într'un barou care nu mai e românesc. Ba, susținea mai mult remarcabilul prost, că aceasta e chiar condiția ca toată lumea să poată trăi — și el desigur să se poată alege! Corpul avocaților invadat de toți refugiații Galiției, ros ca de cancer de toți pișcuții flămânzi — din toate lucrurile astea pe care democrația le apără ce-ați vrea să priceapă I. N. Vlădescu... fiindcă el e jurist!

Deaceea poate efortul lui de gândire a fost evaluat la șease sufragii!

După două luni de propagandă — trei voturi adică pe lună — ar fi greu să felicităm un atât de bizar... catindat.

Celălalt se lamenta și mai comic — fiindcă și fisicul îl ajuta mai mult — în numele acelorași «nemuritoare» principii... care pe noi ne fac să murim... și declara, chiar aseară îmi pare, că nu-și mai recunoaște baroul! A fost și el răsfățat cu 9 voturi — Dem. Dobrescu! — pentru tot ce reprezintă, humor, în baroul român.

De altfel după ce au gândit așa cum vedeți, desolatele vedete ale democrației s'au și «retras» din alegeri, se pare, cu gândul strategic anume să tragă și ultimul chiul: atunci când vor fi bătute adică, să pretindă că n'au fost prezente!

Dacă asta le este o consolare — o au...

Și astfel la prima ei întâlnire pe teren, ideea națională a sărbătorit un triumf! să fie acesta îndemnul cât mai grăbit pentru toate profesiunile românești.

După izbânda lor unică, avocații creștini au avut mi se pare o masă la Luzana: s'au vărsat acolo, sper, după obiceiul strămoșilor, câteva picături de vin pentru odihna definitivă a morților, și apoi s'a băut desigur în aurora României care renaște... Presit!

TOMA VLADESCU

Abisinia — Sfințirea sămânței — în prezența oficialităților Italiene — înainte de începerea semănăturilor

Rezultatul experimentărilor

Din marea „grădină de experimentare" care este Franța

Și învățătura pentru noi

Astăzi parcă se deschid și în țară la noi tot mai multe guri, despre stările din casa surorii noastre mai mari, care este Franța, ajunse destul de îngrijorătoare. Hotărîrile din urmă ale guvernului francez, de a spori feluritele biruri și taxe, directe și mai ales indirecte, așa de mult, ca ele să aducă vistieriei un plus de venituri de peste 7 miliarde franci!, — că de unde nu, statul vestitului și bogatului popor francez, nu-și va mai putea face față datoriilor sale, — trebue să pună pe gânduri și să aducă la idei mai bune, și pe mulți din bărbații politici din alte țări, cari stau cu ochii mereu spre Paris și, fără a-și frământa mult creerul de e bine sau nu ce se face acolo, — se «inspiră» fără condiții, de politica franceză și primesc sugestii dela «bărbații politici» ai surorii noastre mai mari.

Unii scriitori au asemănat Franța, cu o vastă «grădină de experimentări» a tuturor «ideilor noi și generoase», cari se ivesc, ca flacări noi, luminoase, în viața și istoria popoarelor și în progresul lor. Aci, în Franța, s'au zvârlit pe cerul Europei, ba a lumii, ca niște rachete strălucite și atrăgătoare, ideile de «libertate», «dreptate», «egalitate»... Și dupăce solul generos francez, primi noile răsaduri, și ele prinseră rădăcini bune și deteră și rod destul de amăgitor, — le primiră și le transplantară în solul lor și alte țări, alte popoare. Franța fu lăudată ca pepinieră de experimentare, iar săditorii, grădinarii ei, le făcură reclamă mare, de rămase încântată toată lumea...

Dar Franța cea adevărată, nu băgă de seamă, că printre grădinarii ei, s'au vârît pe încetul, și aproape nebăgați în samă, mulți pseudo-grădinari vicleni, șarlatani, cari, cu mare meșteșug, tot așa de neobservați, ca noile și bunele răsaduri, să se corcească deabinelea, până la degenerare, încât să nu le mai recunoști! Din răsade nobile, s'au prefăcut în cucute!...

S'a jucat așa de mult Franța cu «libertatea» pe care o adora în curățenia ei, și urechile îi ajunseră așa de împuiate de laudele la adresa «libertății celei mai nemărginite, încât nu mai observă, că în larga ei libertate dată «libertății», au sporit abaterile ducătoare la rău, la stricăciune, la prăpăd, a adevăratei libertăți

Grădinarii cei necredincioși și vicleni, furișați pe încetul tot mai mulți printre cei adevărați și curați, — au început a pune în praxă, tocmai cu provocare la «sfânta libertate» pentru toți și toate, — și a încerca alte «plante», cu totul de alt soiu, de altă calitate, decât cele dintâi, corcite acum și acelea de tot. Ei trecură dela nobila libertate, la experimentarea altei serii de idei «liberale»: socialismul exagerat, marxismul, dreptul «omului», încheind cu comunismul. Și Franța generoasă, mai drept zis neprecautâ, îngădui și experimentarea acestor idei, «noi» și «liberale», sădite ca plante exotice, dar mult lăudate, în solul ei. Și acestea prinseră ușor, ca orice buruiană, până ajunseră de întrecură și copleșiră pe cele nobile dintru început.

Se jucă Franța cu «libertatea», dând-o nestânjenită și neprecupețită tuturor experimentărilor, până ajunse a nu mai fi ea însăși liberă, ci robită cu totul săditorilor cu inimi dosnice... Bucinișul comunist, cucuta radical-socialistă internațională, a crescut azi în Franța, pe urma libertății dăruite nesocotit tuturor șarlatanilor, — încât ea azi nu mai e mândra ce a fost odinioară, dătătoarea de directive superioare, — ci, slăbită prin înveninarea cu buruienile stricăcioase amintite, abia se mai ține de pulpana Angliei, care odată ea știa respect de Franța...

A fost dusă Franța aci, de politica coreiască, cea care și-a urmărit îndelung, cu răbdare, cu sistem, cu colosală perfidie, scopul de a o slăbi pe Franța cea sănătoasă și puternică de odinioară, — pentru ca apoi s'o poată ea stăpâni și stoarce fără mari sforțări!

Pentru luptătorii de dreapta din țara noastră iubită, lecția ce ni-o dă Franța azi, împinsă pe marginea și a ruinei materiale, după ce în cea morală a scufundat-o, — e o lecție răsunătoare.

Și, de aceea, noi suntem fericiți a vedea că la noi azi *scad* tot mai mult acei, cari se entuziazmează fără control și până la extaz, de «politica» marei noastre aliate, — și sunt tot mai mulți aceia, cari văd sănătatea politicei de dreapta, a celei mai de dreapta dela noi, — susținând-o cu tot mai multă hotărîre, așa cum, înțelepțește o face și *Buna dv. Vestire*, — vestind viitor de biruință *acestei* politici!

Protoereu IOAN MOȚA
— Orăștie —

Deficiența etică a stângei

Din cele două articole ale mele precedente rezultă că nu există nicio contradicție între național și social, socialul fiind implicat în național tot așa cum o gamă muzicală e implicată într'o arie. Fără să fie aria însăși, gama nu mai puțin ia cu prinsul ariei se anima, și amplifică — gama cântă!

Dimpotrivă socialul privit numai în sine, e o gamă moartă, un șir de sunete disparate.

Contradicția dintre social și național e, prin urmare, o inadvertență, dacă nu o neroziе, a stângei. Ori o simplă rea credință?

Sînt ferm convins că toți oamenii de stânga sînt proști. Dacă nu sînt proști, sînt frauduloși. Il rog să aleagă.

(E celace explică, în orice caz, de ce eu care nu-s nici una nici alta, mă aflu la dreapta!).

Nu numai că nu există contradicție între național și social, — am spus. Dar le social d'abord nu poate exista decât prin le național d'abord. Dimpotrivă le social d'abord singur, inseamnă le social pas du tout.

Exemple? Mussolini n'a preconizat niciodată socialul ca doctrină. Dealtfel n'a avut nicio doctrină, cum afirmă singur în eseul despre Fascism — unde mărturisește că n'avea nicio teorie în cap în 1922 când a pornit.

Mussolini pare să spună, ca și conaționalul său, Napoleon: j'agis d'abord et je pense puis après.

Dar Mussolini pornind cu naționalul, implica nu mai puțin în el socialul. In orice caz l-a realizat ca în nicio altă țară. Raporturile după care fuge stânga, dintre rustic și orășean, patron și lucrător, capitalist și proletar, familie și membrii ei, familie și stat, biserică și membrii ei, biserică și stat dînsul le-a adus la o stare ideală. Prin ce? Prin național pur și simplu. Printr'un perfect consens național. Nicăeri comparația mea cu gama și aria nu-și găsește o mai luminoasă aplicare.

In Germania la fel. Sau aproape la fel. Naț.—socialismul arbodează chiar (în coadă) socialul. Și l-a realizat. Cu excepția micilor dizidențe clericale (dealtfel național-socialismul încă e — cum am spune — în curs) raporturile sus enumerate sînt și în Germania în fază de perfecție.

Dar vai situația în cele două țări tipic sociale: Franța lui Blum și Rusia lui Stalin!

Ce-a ajuns țăranul acolo? Mic fermier sau mic rentier, într'o parte, kulak în altă parte, el trebue să fie distrus ca să existe. Dacă persistă, e numai ca să se situeze împotriva statului democrat, ca singur reacționar și singur element de rezistență în haosul general.

Orășeanul? Complet înstreinat, detașat tot mai mult de stat, religie și datini, *fără niciun crez, el a început să devină evreu. Orașele statelor* democrate au încetat să mai fie orașe naționale; ei ridicate împotriva satelor, smulse din poezie și tradiție, au devenit dela comerț până la artă și dela politică pînă la arhitectură, orașe ovreești. (E celace ne amenință și pe noi).

De familie și biserică, în Franța și Rusia de azi nu mai vorbim. Fiindcă nu mai există. Numele lor sînt: prostituție și blestem.

Pînă și raporturile dintre muncă și capital, — marea glorie a socialismului — au ajuns la haos, foamete, sau revoluție latentă.

Iată ce înseamnă — cu exemple peremptorii din ambele cîmpuri — socialul realizat prin național și socialul realizat numai prin economic.

A-ți înțeles? Bun.

Dar doream în ultimul articol ca, pulverizînd (expresia romînească este... făcînd praf!) socialul în economic (așa cum statul dreptei l-a potențat în național) democrația să fi putut cel puțin găsi un criteriu de reabilitare a socialului. Valorile lui, pierdute pe drum, să le fi putut culege după o nouă ordine, după un nou semnal de bătae.

Statul comunist s'ar fi putut salva în ordinea morală. Numai dînd valorilor sociale (private de național) un nou moral, o înaltă semnificație etică, statul comunist ar fi putut fi posibil.

Ideologii lui au simțit aceasta, cînd și-au pus la butonieră ideia de libertate și justiție.

Frumoase idei, într'adevăr; vrednice să exalte și idealizeze! Dar vai, ce-a făcut statul democrat din libertate și dreptate!

Libertate în Rusia lui Stalin? In Spania comunistă? In Franța lui Staviski? Libertate poate numai de a fura și omorî.

Ideologii nu știu — dealtfel — că libertatea individuală nu există. Numai omul singur e liber. Turma ar fi nenorocită să fie împărțită sau izolată. Poporul vrea panem et circenses nu libertate. Libertatea pentru omul slab e o imensă singurătate. Omul culmilor, tipul Brand, e omul libertății interioare. Nu cade beat mort în crîșmă, nici nu vine la localul de vot.

(Va urma)

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

Un proces fără sgomot: Incidentele de la Tg. Mureș

de **ALEX. CONSTANT**

Cine nu-și aduce aminte de larma făcută în jurul dezordinelor de la Tg. Mureș» cu ocazia ultimului congres studențesc? Puțină lume știe poate că jazzul acesta sărindăresc și democrat a generat două procese, pe cari presa le-a denumit, fără literatură, «procesul dezordinelor de la Sinaia» și «procesul dezordinelor de la Tg. Mureș». Două echipe de studenți au cunoscut cu ocazia aceasta, închisorile Brașovului și ale Tg. Mureșului.

Sâmbătă a continuat la Brașov, localitate aleasă prin strămutare de la Tg. Mureș, ecoul prelung și denaturat al Congresului: prin disjungere și repunere în termen, Viorel Trifa și Gh. Furdui, coinculpați cu prima serie au venit spre judecare.

Viorel Trifa și Furdui (să mi se ierte apologia... infractorilor), două dintre rarele întrupări ale frumuseții morale și spirituale românești, doi din cei mai buni conducători, pe cari i-a avut cândva studențimea română, exprimă, nu știu cum, prin toată înfățișarea lor, cea mai desăvârșită cinste sufletească și o captivantă candoare.

Procesul lor, pentru faptele de la Tg. Mureș s'a strecurat acum modest, în Brașovul înflorit de viața sezonului. Gazetele au anunțat, într'o notă prizărită «Procesul unor studenți», peste care opinia publică, preocupată totdeauna de prezentul senzațional, a trecut ușor sau de loc.

Pentru judecarea acestui proces, au fost prezenți, venind de la București, avocații Radu Budișteanu, Lizetta Gheorghiu, Mihail Polihroniade, Traian Cotigă, Alexandru Vergatti și Alexandru Constant. In fața secției II-a a Tri-

(Continuare în pagina III)

Cu familia Șorecani în Europa

Dela Roma la Genova pe coasta ligură

de **MIHAIL POLIHRONIADE**

Părăsim Roma pe la ora opt seara. Peste un sfert de oră de drum s'a lăsat noaptea în toată puterea cuvântului. Circulația pe șosele a încetat complect. Lângă un mic han ne oprim să mâncăm. Scoatem merindele și la lumina puternică a farurilor, ospătăm în lege. Dela han luăm bere, „bira podovana", bere de Padua". E puțin mai slabă ca berea românească, dar bună la gust. Berea ne-o aduc Leheny și Cosar, cei doi țărani tineri ai expediției. Se înțeleg de minune cu hangița, cum s'au înțeles cu toată lumea pe tot drumul. Nu știu nici o limbă străină, dar istețimea românească îi ajută peste tot. Niciodată n'am fost păcăliți. Dimpotrivă, Leheny, care-i mai gospodar, și-a chivernisit foarte bine cele două, trei sute de lei — în „valută forte" mă rog — pe care și le-a luat în batistă pentru „cheltueli extraordinare". A cumpărat dela Grazo brichetă pentru tnica-său, dela Veneția niște mărgele pentru soru-sa, dela Genova o basma pentru „maica" și de la Milano încă un cadou „pentru taica", o pipă. Pentru el și-a cumpărat numai lucruri nemțești, dela Muenchen o cravată, o coasă și un ciocan. Are de ce să fie mândru. Nu și-a uitat nici familia, nici țarina.

După scurta haltă pentru cină, pornim cu spor înainte. Luna s'a ridicat pe cer și am ajuns pe malul mării, Marea Tireniană, deocamdată.

Trecem prin Civitavechia, Tarquinia, Ortebello. Orășele adormite, cu case vechi. Pe mare, la oarecare distanță, se văd sclipind lumini de pe mici insule. La Ortebello părăsim malul mării, îndreptându-ne spre Grosseto, unde ajungem pe la douăsprezece noaptea. Oraș de a treia mână dar având — ca toate orașele italiene — o frumoasă catedrală, o primărie istorică, câteva clădiri pline de pitoresc.

Un binevoitor biciclist ne conduce la „Grand Hotel Bastiani". Își merită numele. Modern, elegant, cu mozaicuri artistice pe jos, a fost clădit cu ajutorul statului, care vrea să încurajeze turismul în această regiune. E drept că e mai scump. O cameră cu două paturi revine la circa 270—300 lei. La opt dimineața pornim prin Falonica, S. Vicenzo, Cecino spre Livorno.

Trecem printr'o regiune agricolă. Recolta pare bogată. Intâlnim și multe vite. Voinice și bine îngrijite.

Am ajuns iarăși pe malul mării începem să urcăm. Sunt contraforturile Apeninului. Pe aici muntele e mult mai primitor. Păduri bogate, pășuni, cariere. Admirăm iarăși traseul șoselei. La unsprezece sunt'em la Livorno. Ne plimbăm vreun ceas. Oraș comercial, foarte animat dar fără grație.

Douăzeci și doi de kilometri ne despart de Pisa. Ii străbatem în câteva minute. Trecem prin orășel fără să ne oprim și mergem direct în piața catedralei. Pe o imensă pajiște verde, puțin cam părăsită, fără afluența obișnuită de vizitatori și de străini stau trei din cele mai minunate monumente ale Italiei și ale lumii. Baptisteriul, catedrala și turnul înclinat. Sunt înșirate în linie dreaptă. Baptisteriul și Turnul încadrând Catedrala. Nu sunt cunoscător în ale artei mărturisesc — ca simplu diletant — că basilica din Pisa mi s'a părut că e tot ce am văzut mai frumos în Italia. Din nenorocire, suntem Ahasveri grăbiți. Nu putem sta nici aci mai mult de o oră.

Plecăm prin Viareggio — frumoasă stațiune la marea Ligură, — Massa — orășel drăguț spre Carara. Trebue să ne abatem de pe șoseaua principală. Peste o jumătate de oră, după serpentina amețitoare, sunt'em la Carara. Orașul minelor interesează pe ingineri și pe mineri. La carierele de marmură nu se poate ajunge decât cu căruța sau piciorul. Le privim dela distanță și ne umplem — afară de mine — geamantanele cu tot felul de obiecte de marmură.. Cesari, pudriere, napoleoni, lămpi, Mussolini, scrumiere și a. m. d. S'a făcut ora cinci. Pornim iarăși grăbiți căci ne mai despart vreo șaisprezece kilometri de Genova. La Lorzana dăm de șoseaua principală, Spezia — imens arsenal maritim și hidroavionic plin de școli militare de tot felul — ne lasă o scurtă impresie asupra forței italiene în Marea Ligură. Intre Spezia și Genova e partea cea mai frumoasă a drumului. Urcăm până la o mie de metri, pe la Passo di Draco. Suntem agățați pe crestele munților, printre păduri de pini, jos sclipește marea. Am ajuns în vârf tocmai când apunea soarele.

(Continuare în pag. IV-a)

Iașul, orașul dărâmării..

de **IOAN VICTOR VOJEN**

Există undeva în București, pe strada Vasile Conta, o casă ruinată ce stă gata să cadă.

O casă bogată, de stil, ce va fi aparținând desigur odinioară vre unui boer ieșean. Privește plânsă spre stradă prin ferestrele oblojite cu scânduri ca niște ochi bandajați. Are tencuiala căzută ca un trup plin de plăgi, curtea plină de bălării și gunoaie...

Pe frontispiciu o tablă: „Cercul Ieșenilor".

Imaginea fidelă a Iașului din zilele noastre.

Am fost și eu acolo acum câteva zile. Dela primul pas ți se întipărește în minte o imagine care apoi nu te va mai părăsi nicio clipă: imaginea dărâmării!

Totul e ruină. Totul se dărâmă. Casele mândre boerești de odinioară — cuiburi de mari familii istorice — stau să se prăvale. Zidurile se crapă, statuile și capitelurile se surpă, plante sălbatece apar printre pietre...

Și totul pare mort — pustiu! Sunt ore când pe străzi principale nu întâlnești aici un om. Rareori câte un trecător rătăcit te privește leneș, obosit, cu o silitură adormită.

O enormă sărăcie. Toți acei cari altădată dădeau mândrei capitale moldovene nota de veselie, de bun gust, de eleganță aristocratică își ascund astăzi mizeria în case cu storuri trase și uși zăvorite.

Unde este viața Iașului, unde este veselia, trecutul, tradiția Iașului?

Au murit toate!

Sufocate

(Continuare în pag. III-a)

Vasile Alecsandri

„Astăzi România se presintă nouă cu istoria sa în mână pentruca noi să înscriem pe paginile sale sau umilirea şi pierderea neamului nostru sau demnitatea şi salvarea lui...

In prezenţa acestei situaţii, fără seamăn în analele istorice ale lumii, trebue să ştim a ne ridica cu inima şi cu cugetul la înălţimea datoriei noastre, fără patimi, fără violenţă, dar cu spirit liniştit, cu patriotism luminat şi cu nobilul curagiu ce se cere dela oamenii chemaţi a decide de soarta ţării lor...

Cuiburi de lumina

«Iconar»

a apărut (No. 10, an II) cu următoarele d-lor prof. Traian Brăileanu, Ion Negură, Ion Băileanu, Ştefan Ion Gheorghe, Barbu Slusanschi, George Drumur, George Macrin şi Mircea Străinul. La pagina poeziei: Yvonne Rossignon, Gh. Antonovici, Vasile I. Posteucă şi C. V. Flamură.

1933

După «Inscripţii pe veacs», după «Cântece din ţara mea», camaradul Constantin Goga ne trimite al treilea volum de versuri: 1933.

Ştiţi ce este cu acest an: 1933! Ştiţi temniţele acestui an. Cunoaşteţi suferinţa primită senin de tineretul unei ţări de mâne: tineretul «ţării de peste veac». Este cântată. Iată:

«Şi'n ţară atunci a sângerat tot leatul
Şi'n temniţi au închis cosmini de primăvară
Străinii gurgăniţi în holda mea de ţară
Şi'n glia'n care scuipă sânge satul»
«Cu lanţuri şi cătuşe, într'o sară,
A fost adus şi Constantin al lui Ilie,
Voinic şi'nvelburat în jiuri de mândrie
Cun' cerb în piept şi'n ochi cu'n cer de vară»

(«Cuvânt pentru această carte»).

Predania Nr. 8 — 9

Semnează d-nii: Prof. Nae Ionescu: Naţionalism şi ortodoxie, un studiu de largă importanţă aducând precizări în legătură cu o polemică şi un studiu «Ortodoxie şi naţionalism» al d-lui Radu Dragnea; Pr. I. D. Petrescu: Ce este muzica gregoriană; Pr. Grigore Cristescu: sensul sateriologic al teologiei; G. Racoveanu: Locul Mărturisirii Ortodoxe a lui Petru Movilă în ortodoxie.

Apoi d. G. Racoveanu pune la punct câteva cugetări isteţe dintr'o revistă de teologie. In acelaş sens, la aceleaşi «cugetări» răspunde Pr. I. D. Petrescu.

C. S. Preotul Grigore Cristescu

scrie în Predania despre «Sensul sateriologic al teologiei»: «Locul unde omul poate vedea şi cunoaşte pe Dumnezeu este sanctuarul teologiei. Teologia este a Bisericii. In Biserică omul se intâlneşte cu Dumnezeu. Aci îl cunoaşte şi îl trăeşte».

Viaţa Ilustrată

consacră, sub semnătura d-lui Grigore T. Marcu, câteva pagini alegerii gânditorului Lucian Blaga ca membru al Academiei Române.

«Libertatea»

(No. 35) publică în frunte articolul «Prezent» al mucenicului Ion I. Moţa precum şi multe, importante informaţii şi articole legionare, în cari vedem condeiul românesc al părintelui Ioan Moţa.

«Dimândarea»

se numeşte revista naţionalistă şi de literatură, pe care-o scoate un grup de Macedoneni. Subliniem importanţa acestei publicaţii, care se prezintă unitar, însufleţită de mari avânturi.

Colaborează la «Dimândarea» publicişti de seamă, aducând contribuţii inedite la diferite probleme de actualitate.

G. B.

Muzicale

In criza pe care o străbate muzica cultă pe motive populare româneşti, a răzbit o rază de lumină. Lipsa de discernământ şi totala neînţelegere a multora dintre compositori pentru valoarea producţiunei populare, a devenit la noi un fenomen acut. Adesea, în loc de a se folosi ca punct de plecare folklorul muzical românesc — incomparabil tezaur — asistăm la o formulă de internaţionalism muzical în composiţia indigenă. Am putea atribui faptul unei înstrăinări şcolastice (cei mai mulţi dintre compozitorii noştri se perfecţionează în centrele Apusului adoptând şi tematica apuseană), sau a unei înstrăinări sufleteşti pur şi simplu, aceasta din urmă cu mult mai gravă şi iremediabilă.

S'a difuzat serile trecute la Radio în primă audiţie, Rapsodia românească, de Doamna Titi Mumuianu. Scrisă pentru un concurs ce a avut loc la Ostende, lucrarea a fost premiată printre sutele de manuscrise presentate, întrunind toate calităţile şi condiţiunile reclamate de forul care instituise concursul. Folosind şi amplificând motive populare din ţara sa, d-na Mumuianu tratează cu admirabilă înţelegere polifonică temele propuse, jonglând savant cu contrapunctul pe care îl foloseşte dealungul partiturei, conducându-l la virtuositate în final (cele cinci contramelodii la suflători).

Lucrare sobră, de impecabilă ţinută muzicală, armonizată decent, rapsodia este străbătută de un suflu într'adevăr românesc, din care nu lipsesc nici disonanţele sau modernismele dozate cu pondere şi largă înţelegere artistică.

Rapsodia românească înscrie o definitivă biruinţă pentru artistă şi o nădejde pentru muzica ţării. Cu difuzarea ei, Societatea de Radio şi-a mai spălat din păcate.

N. M.

Literatura regională

Noi am fost întotdeauna pentru o anumită descentralizare culturală. Dacă, pentru România de înaintea războiului mondial, se putea admite un singur focar de artă, ştiinţă şi literatură, — astăzi situaţia e alta. Bucureştii nu mai sunt singurul centru cultural. Intr'o ţară mare ca a noastră, faptul literar, ştiinţific sau artistic nu se poate limita la un centru unic.

Germania, de pildă, e admirabil organizată culturaliceşte. Münchenul, capitală a artelor plastice; Leipzigul, a literaturii; Heidelbergul, a teologiei şi-a filosofiei — deci o răsfirare a spiritualităţii germane pe un spaţiu urban cât mai larg. La fel stau lucrurile şi'n Italia.

Astfel de tendinţe se observă în timpul din urmă şi'n România, în special pentru literatură. Şi am o oarecare mândrie când afirm că începutul s'a făcut în Bucovina prin întemeierea unei modeste edituri «Iconar», care a înlesnit câteva frumoase debuturi lirice.

Peste puţin, am avut bucuria să văd că şi'n alte părţi ale ţării se ridică reviste şi edituri serioase, cari s'au impus în literatura ţării.

Astfel, în Ardeal am înregistrat revista «Frize», a regretatului N. Cantonieru, un suflet de elită, răpus prea de timpuriu de-o necruţătoare boală, şi-a d-lor Aurel Marin şi Mihail Chirnoagă — urmată apoi de «Abecedar»-ul regretatului Boldea şi al d-lui Giurgiuca. Peste puţin au apărut masiva «Gând Românesc» a d-lui Ion Chinezu, un om priceput şi entusiast şi «Pagini literare» a d-lui Tudor Murăşanu, un bun poet, unde colaborează câteva mari — şi nu exagerez spunând: mari! — talente ca M. Beniuc, Grigore Popa, V. Beneş, Ionel Neamţu, Yvonne Rossignon şi N. Ladniss-Andreescu. La «Pagini literare», e tolerată, însă, nulitatea Romulus Demetrescu, un francmason notoriu şi mediocru publicist. Concomitent cu «Frize», menţionăm şi revista «Progres şi cultură», unde-a pus mult suflet institutorul C. Albu, un critic surprinzător de fin.

Ardealul ne-a dat şi «Revista Mea», a d-nei Marta D. Rădulescu, o publicaţie care a însemnat o dată importantă în literatura noastră. Acolo, au scris Ion I. Moţa şi Vasile Marin, apoi; d-nii Dan Rădulescu, Mihail Polihroniade etc.

In celelalte mari oraşe ale ţării, au apărut deasemenea reviste de frumoase realizări. La Iaşi: «Graiu Moldovenesc», poate cam vetustă ca formă; «Alfa» a lui Ghedeon Coca (l-a publicat în special pe E. Ar. Zaharia şi Victor Măgură). La Bălţi: «Cuvânt Moldovenesc» (Petru Stati). La Moineşti: «Orientări» (C. R. Crişan, un critic de anvergură). La Fălticeni: «Inmuguriri» (M. D. Havriş). La Brăila: «Omul Nou» (al lui Stere Mihalexe, iarăşi un bun critic literar). La Chişinău: «Pagini basarabene».

Nu pot trece cu vederea Bucovina. La Cernăuţi, de pildă, apare «Insemnări Sociologice», a d-lui profesor Traian Brăileanu, cu grupul Dr. Const. Zoppa, George Macrin, Ionel Turcan, Barbu Sluşanschi şi Claudiu Usatiuc. Tot în capitala Arboroasei apare «Iconar»-ul, care actualmente e condus spre frumoase realizări de d. Barbu Sluşanschi, care e înconjurat de d-nii: George Drumur, Ionel Negură, Vasile I. Posteucă, Gh. Antonovici şi Liviu Rusu.

La Rădăuţi a apărut «Orion» al lui E. Ar. Zaharia; la Suceava, o revistă a d-lui prof. Gavriil Ionescu a avut deasemeni un rost.

La Cernăuţi, vom mai menţiona dintre revistele dispărute: «Crai-Nou» (Teofil Lianu), «Plai» (Aspazia Munte şi Neculai Pavel). «Junimea literară» a avut o valabilitate recunoscută la timp, iar «Făt-Frumos» a d-lui prof. Leca Morariu e şi azi o revistă serioasă şi cotată.

La Siret: «Freamătul literar», o revistă menţionabilă. La fel «Moldova Literară».

Evident, această listă nu e completă. Nici n'am încercat aşa ceva. Ceeace am voit — a fost să arăt că provincia are mari posibilităţi de desvoltare culturală.

Dela provincie suntem în măsură să aşteptăm mari, foarte mari realizări culturale. Căci, în ea, sunt talente, cari se desvoltă pentru a realiza un peisagiu cultural de amploare şi binevenit pentru ţară.

Mircea Streinul

Morala veacului de patimi

IPOCRITA şi obiuză. E decretat bun şi moral tot ceiace intră în concepţia lui venală. De fapt, morala au spânzurat-o la uşa intereselor străine de neam şi ţară.

Morala veacului de patimi, stoarsă din parvenitism, pleacă dela ei — slujitorii acestui veac — şi, exclusiv, pentru ei. Ţara: un imens teren de exploatare. Moşie personală, la dispoziţia familiei. Instrumentul de exploatare, botezat în discursuri şampanizate, se numeşte partid.

Morala veacului se rezumă la atât: să râzi când plânge ţara. Să nu asculţi decât de poftele tale. Intâi partidul, la urmă tot partidul, ţara niciodată.

Să nu munceşti decât pentru binele tău. Să faci legile pe placul tău iar legea adevărată s'o calci. Pentrucă morala veacului este de trei ori diabolică: e carmată, e fără ţară, e fără lege. Veacul de patimi nu este numai imoral. El este amoral.

IAR crimele şi neînţelegerile veacului de patimi sunt mult mai multe şi mult mai mari. Fizionomia veacului de patimi prezintă un potop de crime. Veacul acesta nu se mulţumeşte cu răul pe care-l face. Dar pune stavili binelui pe care vor să-l facă alţii. Nu stă în mocirla lui. Ci porneşte şi caută să oprească şi să sugrume iureşul de gânduri bune.

Dacă se ridică o generaţie care cere alte moravuri şi alt om veacul de patimi se ridică şi el, cu toată armata lui de crime şi neînţelegeri, scuipă obrazul cinstit al ţării, biciueşte instinctul sănătos care reacţionează, crucifică idealul şi vrea să frângă avânturile.

Veacul de patimi nu înţelege lumina. Pentrucă el este veac de întuneric. Nu înţelege tinereţea. Pentrucă este senil. Asasinează avântul generos. Pentrucă el este sterp. Crima veacului de patimi este aparenta neînţelegere. Pentrucă neînţelegerea lui este voluntară şi mascată. Ea ascunde, sub şubrezenia machiajului, teama de ziua Invierii.

TINERII veacului de patimi sunt tineri numai cu numele. Tinereţea lor se numără după catalogul anilor. Incolo, personalitatea lor e nulă. Ii prezidează bătrânii. Ii utilizează cei încreţiţi în rele pentru satisfacerea poftelor şi intereselor senile. Tinerii veacului de patimi sunt o accidenţă a tinereţii. Faţa lor fardată e salemenită, iar părul lor neîncărunţit e o simplă întâmplare.

Sunt experţi în mărci de automobile şi amatori de spectacole americane. Poartă fotografiile vedetelor yankee în buzunar şi practică gimnastica dorsală în faţa bătrânilor.

Veacul de patimi, organic nu are tineri.

Pentrucă adevăraţii tineri prezintă un fenomen de inaderenţă la morala şi moravurile veacului de patimi.

VEACUL de patimi este îngâmfat. Marii cărturari ai veacului de patimi, privesc durerea ţării, dela înălţimea tomurilor savante şi prin ochelarii unui cerebralism îngust şi sectar. Pentru ei, problema ţăranului fără ţarină şi a muncitorului logodit cu strada şi cu moartea, se rezolvă între tomurile străine şi 'n moleşeala căldurii din căminul smălţuit, ori în fuga automobilelor luxoase. Bunul simţ, pentru ei este închis într'o formulă ermetică iar spiritul de muncă în statica doctrinelor interminabile. Veacul de patimi — privit prin prisma şoarecăriei de bibliotecă — este caraghios. Se priveşte, admirativ, în oglinda vremii şi în ţara de cleştar a frământărilor sociale. Se vede numai pe el. E îndrăgostit în el până la narcisism. Şi se îmbată, în vraja infinită a slovei moarte şi întortochiate. Intelectualii veacului de patimi trăesc senzaţia de flagel sadic a savantlâcului.

SUNT şi oameni cinstiţi între graniţele veacului de patimi. Dar cinstea lor e un bun exclusiv personal. Nu se dăruie ţării şi neamului. O păstrează numai pentru ei. E o cinste stearpă şi statică.

O tezaurizare de cinste moartă în omul veacului de patimi. Fenomenul acesta s'ar putea numi sgârcenia cinstei. O cinste care nu vrea şi care nu spune nimic.

D'n toate aceste prezentări şi manifestări ale veacului de patimi, coboară, sguduitoare şi dramatică, se pregăteşte, inconştient şi criminal răstignirea Neamului.

Valeriu Cârdu

Icoană

Erai mic; umblai mixandră spre minuni
Şi citeai abecedarul, sus în cadră, la şcoală.
Bun, sfios, cu privire de cununi
Domnu Te ruga aprins, să ne'nveţi să scrim pe coală.

Noi ştiam că 'n clasa 'ntâia nu ne certi
Şi năvalnic umpleam satul, de sfârleze şi de guri.
Te-am uitat de-atunci Iisuse; să mă ierţi!
Nopţile citesc tropare, iar în mine plâng păduri.

Iarna scrie, cu condei amar, de ger,
Pe ruini de şcoală neagră, muced, trist abecedar,
Domnu ore bănci cu îngeri, sus, în cer,
Vremile au spart tăbliţa inimei de curs primar.

CONSTANTIN GOGA

CALENDAR

Luni 12 Iulie 1937

ORT. Sf. Martiri Prociu, Ilariu şi Cuviosul Mihail Maleinul. | CAT.: Sf. Ioan Gualbert. SOARELE: răsare 4,45, apune ...

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL CĂRĂBUŞ: Electro-Cărăbuş.
TEATRUL COMEDIA: (Teatru în aer liber): Kontuşovca Palace.
GRADINA MARCONI (Teatrul Vesel de vară): Fustele dela minister.
A. R. P. A. Grădina Colos: ... Toneanu, Scandal la 3 Pogoa...
PIAŢA BRATIANU: Circul ...
«LUNA BUCUREŞTILOR»: ... tiellor.

Cinematografe româneşti

CAPITOL şi ROXY: Complicaţii sentimentale şi Matchul de Box Jimmy Braddock cu Joe Louis şi Jurnal.
FORUM: Istoria se scrie noaptea cu Charles Boyer şi Madame Butterfly.
OMNIA: Mesagiul secret cu Herbert Marshall şi Copilul străzii.
CITY: Adolescenţa cu Sabine Peters şi Cântecul iubirei noastre.
DARLY: Escapada cu Georg Alexander şi Dragostea lui Schubert.
FEMINA: (plafonul descoperit): Miss Teodora cu Irene Dunne şi complectare comedie colorată.
FRANKLIN: Clo-Clo şi Malec răpit de gangsteri.
A.R.P.A. Avantgarda eroilor şi Clo-Clo.
RAHOVA: Eu şi cumnata mea ... nile lui Orlac.
MARCONI: Succesul aviatorului ... nă în America şi Bastarda...
AIDA: Şoapte de iubire şi ... Ianuarie.
CENTRAL: Fuga lui Tarzan ... garii.
COTROCENI: Reputaţia D-nei ... bury şi Căpitanul Blood.
DACIA: (sala şi grădina): ... Evadatul din insula diavolului.
ATENEUL-TEI: (sala şi grădina): ... ma cu camelii şi Escadrila de ...
SIC: Procesul Manja şi Staţia ... tei.
FLORIDA: (sala şi grădina): ... mei, soldaţi şi Cigolette.

RADIO

Luni 12 Iulie 1937

14.10: Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe.
14.25: Muzică variată (discuri).
15.00: Ultimele ştiri.
19.00: Ora. Mersul vremii.
19.02: Concert de muzică variată.

UNIVERSITATEA RADIO

20.15: Situaţia agricolă de Constantin Sescioreanu.
20.35: Marile orchestre din lume (discuri).
21.10: Valea Bistriţei, de Ion Pluta-şul.

RADIO-ROMANIA

21.25—22.00: Muzica distractivă (discuri).

RADIO-BUCUREŞTI

21.25: Concert de flaut.

RADIO-ROMANIA şi RADIO-BUCUREŞTI

22.00: Cărţi şi reviste.
22.10: D-na Evantia Costinescu ...to: Muzică populară italiană.
22.30: Sport. Radio jurnal.
22.45: Concert nocturn al orchestrei Gică Ionescu-Găină.
23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55: Ultimele ştiri.

caleidoscop

STILUL SPANIOL

«Spaniolul de azi este fructul unei literaturi», scrie d. Grigore Popa.

In continuare spune că această literatură are o valabilitate universală de nimeni contestată «şi care deschide tot atâtea perspective nouă asupra vieţii».

Exemple: Calderon, Cervantes şi El Greco despre care E. R. Curtius a spus că este un exemplu grandios de fantastică înălţare a realităţii prin mobilitatea perspectivistă a unui suflet şi a unui ochiu genial.

Ar fi un punct de vedere căruia îi putem opune, un altul mai acut. Şi o vom face.

DESPRE LUCIAN BLAGA

Viaţa Ilustrată despre «Lucian Blaga ca student şi teolog».

«Lucian Blaga, în satul său natal, a cunoscut doi factori cari sunt şi puncte determinante în filosofia lui de mai târziu: 1) biserica, cu mistica ei şi frumuseţile poetice ale formelor cultice; 2) poporul, concepţia lui despre existenţă, lumea stihiată, transcendentul, miracolul, logica magică etc.».

NAŢIONALISM ŞI ORTODOXIE

D. Prof. Nae Ionescu semnează în numărul ultim al revistei «Predania» studiul Naţionalism şi ortodoxie, în care spune: «A crede că se poate trece, în veac încă, peste hotarele confesionale şi politice, înseamnă a uita că şi istoria tot de Dumnezeu e făcută, şi a socoti că se poate anula realitatea formelor de viaţă, aşa cum le-a lăsat Dumnezeu. Atitudine categoric falsă cel puţin pentru simţul realist şi istoric al ortodoxiei, cu atât mai falsă şi mai primejdioasă, cu cât infectată încă de juridicismul roman, ea duce la ideea augustiniană a mântuirii în veac».

«REVISTA SCRIITOARELOR

şi scriitorilor români» a fost odată o publicaţie bună. Astăzi au pus mâna pe ea diverşi inşi fără nici o pregătire, cari compromit însăşi ideea de literatură. Păcat.

M. S.

Cum am depus lista la Ismail

de NECULAI TOTU

(Urmare)

Toată noaptea am clipocit rezemat în coate, pe masă, între bagajele călătorilor din clasa II-a, ghiontit de cei adormiţi când îşi pierdeau echilibrul. Fumul de ţigări, de tutun prost, amestecat cu mirosul greu de rămăşiţe de mâncare şi căldura excesivă a caloriferului, făceau o atmosferă aproape imposibilă de respirat, care te moleşea ca un stupefiant. Uneori se deschidea uşa, o izbitură de vânt rece făcea să tremure carnea pe noi, toropită de dogoare. Vaporul pufăia pe Dunăre în contra curentului. Deasupra lumea dormea, fiecare cum apucase. Nu se auzeau decât oftate înăbuşite, tuse şi duduiturile vaporului. Eu singur mă frământam sufleteşte de nedreptatea cari mi s'a făcut. După ce am plecat eu cu oamenii, s'au prezentat la tribunal alegătorii evrei împreună cu candidatul lor. Să vezi temeneli şi plecăciuni la toţi! Tot a fost bun la ceva şi acest exemplu căci a scârbit aşa de tare lumea şi a revoltat sufletele româneşti, — încât mulţi s'au botezat atunci întru credinţa legionară.

Legănaţi de Dunăre am ajuns dimineaţa la patru la Galaţi. Bătea un vânt şi era o viforniţă de te dă jos. O iau spre casa d-lui Pecoşi, adăpostându-mă când după case, când mai întorcând spatele vântului. Cu chiu cu vai ajung. Ceai cald, pat moale, inimi bune.

Ziua, mare consiliu prezidat ca totdeauna de nepreţuitul Ibrăileanu. La Galaţi a depus lista fără nici un incident, al doilea după guvern.

— Ce facem, Ibrăilene, că mă taie Căpitanul şi unde mai pui ruşinea mea?

Ne sfătuim şi hotărîm să aducem oamenii din sate la Reni, să autentificăm iscăliturile şi să duc apoi actele la Ismail.

Seara plec cu trenul spre Satul Nou care-i chiar peste podul Prutului. Ii spun să meargă şi lui Ibrăileanu. Vine la gară, îi scot bilet, se suie în tren, dar când scoate capul pe geam şi vede negura de afară, îi piere pofta. Face că-şi aduce aminte de ceva şi o şterge cu toate protestările mele, rămânând ca a doua zi dimineaţă să vie. Tot mai bine e la lumina zilei.

Trenul pleacă hăulind pe şine. Impreună cu mine merge camaradul Marin din Galaţi, cunoscător al oamenilor şi al locurilor. Trecem Prutul şi când se face curba spre Reni şi locomotiva încetineşte viteza, noi sărim jos. Ne-am dus de-a berbeleacul prin pietre şi mărăcini până aproape de apă.

— Măi Marin, mai trăieşti?

— Cum să nu.

Ne apropiem unul de altul şi pornim spre sat, conduşi mai mult de instinct, căci aşa întunecime nu mai pomenisem. Nu se vedea măcar o stea pe cer. Călcăm prin gropi, prin şanţuri, în fine dăm de un drum plin de glod, dovadă că intrăm în sat. Câinii cât lumea, dar ţipenie de om. La ţară oamenii se culcă devreme. In zarea drumului acum ni se desprinseseră ochii, vedem o matahală mişcându-se.

— Ce să fie, măi Marin?

— O fi o vacă bădie Neculai.

Trecem pe lângă o femeie care mâna din urmă vaca

— Eşti bună să ne spui unde stă moş Costan Cojocaru.

— Uite colo, poarta cea nouă.

Femeia pleacă la vale. Noaptea, pe întuneric, toate porţile sunt noi şi vechi, cine dracu să le deosebească! Vedem o luminiţă pâlpâind la un geam. Batem în poartă. Sare o droaie de câini.

— Ne boale, mânca-v'ar...

— Moş Costan dumneata eşti?

— Eu, d'apoi cine.

— Eu sunt Marin.

— Dar ce căutaţi pe vremea asta?

— Am venit şi noi pe la d-voastră.

— Ia poftiţi, intraţi. Marş cotorbă! la fimeie sari, că n'ai înţepenit pe cuptior.

Intrăm, căsuţă de ţară curată, cu grinzi cu busuioc şi gutui. Un miros plăcut. In pereţi sub icoane, portretul Căpitanului. Pe o măsuţă ceasloave. Mătuşa, o bătrânică uscăţivă, vioaie, fuge repede la cuptor, scurmă în tăciuni, aprinde focul, pune de mămăliguţă. Intre timp, moş Costan aduce o cană zdravănă de vin. Ne serveşte în nişte pahare groase de sticlă, ce erau aşezate pe o poliţă cu hârtii tăiate frumos. După un drum ca al nostru şi vreme rea, o căsuţă primitoare, oameni largi la suflet, îţi fac o bucurie nespusă. Iată şi mămăliguţa fierbinte, cu abur des. Pe un şervet curat brânză şi ouă.

O îmbucătură de mâncare, un pahar de vin. Ne-am desmorţit deabinelea. Incepem să discutăm. Moş Costan le ştie toate până la politică. Intr'adevăr citeşte «Calendarul», vine regulat la Galaţi şi cumpără cărticele de a legionarilor, dar toată înţelepciunea cu jidogii numai la ceaslov o găseşte. Ne spune o grămadă de citate din noul testament şi ce ştie toate cum o să se întâmple — aşa cum scrie la Apocalips.

Ii spunem pentru ce am venit. A doua zi depunem lista la Reni şi ne trebue oameni.

— D'apoi cum nu, că tot satul e plin de legionari.

Noi obosiţi şi moleşiţi de căldură, mâncare şi în special de vin, ne-am rezemat de perne şi clipocim. Auzim afară ca prin vis:

— Măi Ştefane, măi Gheorghe...

Moşul intră în casă mulţumit.

— S'a făcut. Mâine merg cu noi o sută, în căruţe, la Reni.

Ne culcăm. Dimineaţa să nu exagerez, dar erau peste o sută cincizeci, nişte cai la căruţe de mâncau foc. Am intrat ca o nuntă împărătească, în Reni, şi direct la judecătorie. Acolo Ibrăileanu fumase o jumătate de pachet de ţigări de nerăbdare tot aşteptând. Când ne vede cu ce alai am venit, i se luminează faţa

— Prea mulţi, măi Neculai.

— Ce să le faci dacă au vrut să vie!

Intrăm în judecătorie şi în timp de două ceasuri toate actele sunt gata. Ajutorul de judecător spune să vin pe la 4—5 după masă să le iau, că mai are ceva de lucrat la ele.

Ibrăileanu pleacă, la fel şi oamenii. Eu mă duc la un han să mănânc şi să aştept să treacă timpul.

(Va urma)

VIAȚA POLITICĂ

Victoria naționalistă dela Baroul Ilfov

Votarea s'a făcut în perfectă ordine

O declarație a d-lui Micescu făcută ziarului nostru

„Condoleanțele" d-lui Sassu

La alegerile de eri dela Baroul de Ilfov, lista naționalistă a fost aleasă cu o unanimitate zdrobitoare și, ceea ce e infinit mai important, cu o insuflețire profund semnificativă.

N'am fost nici odată adoratorii numărului, ci am crezut întotdeauna în puterile creatoare ale omului binecuvântat de Dumnezeu cu facultatea providențială de a conduce și de a comunica și conducșilor din elanul dublului său. Un Mussolini nu s'ar fi putut fabrica în laboratoarele democratice chiar dacă toate voturile din lume ar fi exprimat dorința aceasta.

Totuși, triumful de eri răpește puterilor tenebroase și destructive ale vieții noastre publice ultimele arme, ultimele rațiuni, ultimele pretexte de a face umbră pământului: numărul. Viața reintră în normal cu alte cuvinte, fiindcă impostorii «democrați» regisați de jidovi, nu s'au bucurat de privilegiul numărului, de cât prin șarlatanie.

Salutăm în triumful de la Barou, încheerea logică a unui episod a marei lupte deslănțuită de tineretul românesc de după războiu, luptă care va trebui să se închee cu biruința strălucitoare și definitivă a românismului.

La Baroul de Ilfov au avut loc eri, alegerile pentru șapte consilieri, la Uniune. Incă de cu noapte, palatul de Justiție, a fost înconjurat de forțe polițienești, armată și numeroase detașamente de jandarmi. Dar aceste măsuri «de pază» și «menținere» a ordinei, au fost luate în zadar, căci alegerile s'au desfășurat într'o liniște perfectă, și într'o impresionantă ordine. Nu s'a înregistrat nici un incident.

Lista naționalistă, în frunte cu maestrul Istrate Micescu a fost aleasă cu majoritate zdrobitoare de voturi.

Față de 1935, participarea la vot a fost cu mult mai mare. Deasemeni și voturile obținute de d. Decan, au fost cu mult mai numeroase ca în ultima alegere.

Avocații așa ziși «democrați» au dat comunicate că se abțin dela votare. Au recurs la această manevră, de ultima oră, tocmai pentrucă își dădeau seama că au pierdut bătălia, susținută cu atâta patimă și de către ovreiașii «Dimineții» și ai «Adevărului». Cuvântul de «ordine» al democraților n'a fost însă respectat: au votat eri și evrei și o parte dintre românii democrați, dându-și votul pentru acei cari, dintr'o justificată teamă a înfrângerii, — au declarat că.. nu participă la vot.

Biruința avocaților români-creștini, nu poate fi însă oprită, de «tacticele protestatare», și nici de, interpretările părintești ale d-lui ministru V. V. Sassu, care a avut imprudența să patroneze și să încurajeze acțiunile democraților. Lupta a fost câștigată de români — și poartă semnificația începuturilor bune, de redeșteptare națională.

COMPONENȚA BIROULUI

Potrivit dispozițiunilor cuprinse în convocarea dată de decanatul baroului pentru desemnarea celor 7 consilieri, operațiunile alegerilor au început la ora 9 dim., prin tragerea la sorți sub președinția d-lui prodecan C. Algiu, a membrilor care vor constitui birourile secțiunilor de votare.

In felul acesta, s'au format 4 secții de votare cu următorii membrii:

Secția I-a votare: președinte C. Algiu; membrii în comisie: Panu I. Adrian, George Gruia, Const. Stănescu și I. Grigorescu. Secretari: Victor Dimitriu și Victor Ionescu. Votează avocații dela litera A-F.

Secția II-a votare; președinte Gh. Chiriacescu; membrii; Adrian Dobrescu, Const. Tempeanu, Aurel Andreescu și Anastasie Lotea Popescu; secretari: Gh. Rădulescu și Traian Niculescu. Votează avocații dela litera G până la K inclusiv.

Secția III-a președinte: Arthur Gorski. membrii: Ioan Drăgan, Lazăr Ștefănescu. Vasile Minea și Achile Berecescu; secretari: Camil Loban și Emil Gheorghiu. Votează avocații dela litera L-P.

Secția IV-a președinte; Dimitrie Cioc; membrii: Alexandru Petrescu, Ioan D. Ionescu, Const. I. Dobrescu și Gabriel Silviu Boboc; secretari: Ștefan Chirițescu și Mircea Ionescu.

Alegerile au început la 9 dim. și s'au terminat la 5 d. a., când a început numărătoarea voturilor.

REZULTATUL ALEGERILOR

Votanți 1062, voturi exprimate 1052, anulate 10.

1) Istrate Micescu 1036
2) Periețeanu Ion 1034
3) Marinescu Bolintin 997
4) Grozdea Dumitru 1034
5) Andrei Sever 930
6) Vlădescu Vasile 991
7) Georoceanu Vintilă 1009
8) Dobrescu Dimitrie 9
9) Chiriță Vasilescu 15
10) Vlădescu Ion 6
11) Georoceanu Romulus 9
12) Vasilescu Duca 16
13) Soare Virgil 15
14) Iorgulescu Alex. 8
15) Bășceanu Ion 4
16) Raiciu Ioan 3
17) Slătineanu Emanoil 1
18) Traian Alexandrescu 2

După aflarea rezultatului general d. prodecan C. Algiu, președintele central electoral luând cuvântul, felicită pe noii aleși învederând că numărul mare al alegătorilor ce s'au prezentat la aceste alegeri, înseamnă că mișcarea d-lui decan Istrate Micescu este profund înțeleasă de tot corpul avocaților.

Cuvântarea d-lui Istrate Micescu

In numele Baroului, al asociației avocaților români creștini din România și a Uniunii avocaților al cărei președinte m'ați ales, mândru de această manifestare de conștiință vă aduc mulțumirile întregei conștiințe românești care avea ațintiți ochii asupra luptei noastre.

Victoria noastră nu are nevoe de comentarii. E atât de vorbitoare pentru afirmarea drepturilor sfinte și inalienabile ale neamului nostru față de cei care nu s'au dovedit demni de cetățenia ce le-am acordat-o.

D. ISTRATE MICESCU

Ne luăm însărcinarea să ducem la izbândă finală crezul generalizat asupra tuturor barourilor.

Voințele d-voastră în cursul ultimilor 2 ani s'au dovedit neînfrânte și invincibile.

Misiunea d-stră pentru prima etapă s'a sfârșit, pentru cea de-a doua etapă va continua mâine și va trebui să cuprindă întreaga victorie a românismului pentru îndeplinirea unui ideal scump nouă și al cărui semnal noi l-am dat.

Isbânda noastră reprezintă victoria românismului și de ea sunt mândrii aleșii d-stră și baroul, căci de aici pornește victoria cea mare.

Pentru a fi pe placul autorităților care au primit ordine cu strângere de inimă și le-au executat cu eleganță, să nu le îngreuem misiunea, rămânând să mă răfuesc cu cei ce au dat ordinele, cu mulțumesc executanților acestor ordine, de a-și fi făcut datoria de români, arătându-ne toată simpatia și împărțind împreună cu noi bucuria victoriei noastre.

Au suportat pe aceste călduri o sarcină grea de care s'au executat frumos.

Promitem să plecăm în liniște pentru a nu agrava durerea d-lui ministru al justiției.

Am răfueli de făcut cu d-sa și de aceia i-am expediat următoarea telegramă, pentru felul cum a fost lașat.

DOMNULUI
VASILE PETCU SASU

Ministru de justiție, de Domenii, ad-interim la interne, etc.

Sincere condoleanțe pentru înfrângerea zdrobitoare a protejaților excelenței voastre în alegerile dela Baroul de Ilfov.

ISTRATE MICESCU
Deputat
Președintele Asociației avocaților români creștini din România

In urma recomandărilor făcute de d. decan Micescu, avocații naționaliști s'au răspândit în cea mai deplină ordine și disciplină, urmând ca la ora 8 jum. să se întrunească iarăși împreună la restaurantul «Luzana» pentru sărbătorirea succesului.

Banchetul dela Luzana

Declarațiile d-lor Istrate Micescu, d. Grozdea, Algiu și Victor Dimitriu

Aseară la orele 8.30 a avut loc, în grădina restaurantului «Luzana», un banchet, care a adunat pe toți fruntașii baroului Ilfov, întru sărbătorirea frumosului succes obținut de lista naționalistă.

Cu acest prilej, d. Istrate Micescu decanul Baroului de Ilfov, a rostit următoarele:

CUVANTAREA D-LUI ISTRATE MICESCU

In luptă cu toate forțele protivnice, constat că natura ne e mai prielnică decât stăpânirea.

Văd în stropii de astăseară, botezul victoriei ce se va generaliza în toată țara.

Din baroul de Ilfov, a pornit izvorul doctrinei naționalismului, care-și avea obârșia în sentimente.

Dealungul veacurilor, în durerea fraților transilvăneni acest sentiment ne-a dat partidul cuzist, aici, și pe cei național din Ardeal, care rătăcit o clipă ne-a dat apoi acțiunea lui Vaida.

Acești luptători, au fost urmați pe arena noastră a baroului și în acord cu ei fără rivalități am dus acțiunea noastră paralel cu a lor. Urmând această acțiune, n'am pierdut o clipă de a fi în pas cu ei. Ecoul isbânzii noastre, va umple inima lor de bucurie, după um inima lor a trezit ecouri între noi.

In cadrul Urlătoarei dela baroul nostru, s'a creat un cuib de șoimi. curie, după cum inima lor a trezit ecouri între noi.

In cadrul Urlătoarei dela baroul Dar faima Urlătoarei în afară era mai mare decât credința noastră înăuntru. Astăzi această cutie de rezonanță a urnit puhoiul unui curent care zgudue țara întreagă.

Am avut inimi bogate în simțiri și cea mai modestă estradă din Urlătoare, reprezintă spaima unui ministru, care cumulează două portofolii. Ea e sediul credinței noastre, pornită de acolo, pentru a se răspândi în toată țara.

Am urmărit cu grije pașii slabi și cuvântul puternic al asociației noastre. Azi pașii ei sunt de uriași, pentrucă au traversat Carpații și Prutul și au zguduit Bucovina și Timișoara.

Din «Urlătoare», a pornit glasul cuzist în sânul Uniunii și ei i se datorește congresul dela 9 Mai, care reprezintă încă o victorie a noastră.

D. C. Algiu e adevăratul meu tovarăș, în conducerea baroului Ilfov. Consiliul nostru e contopit prin unire și gândire, ca asoc. avocaților români creștini. Și nu pot să uit pe d. E. Slătineanu, pe Soare, pe Victor Dimitriu, care reprezintă energia neînfrântă. Consiliului ordinului îi aduc toate mulțumirile mele. Dacă în consiliile trecute, erau figuri mai mari, nu era armonie și acțiune.

La alegerile de azi, am înregistrat devotamente unite prin Gorski, Chiriacescu, Gogu Murgășanu, Dimitriu, Șoimu și alții.

Și vreau să subliniez și elocința și grija lui Ghiță Alexandrescu.

Colaboratorii mei de mâine dela Uniune, — pe lângă legătura de mai bine de un sfert de veac cu I. Gr. Periețeanu și Bolintinu — au în frunte pe D. Grozdea, cărora se adaugă Vasile Vlădescu, primul din întemeietorii asociației noastre.

Am luat alături, simbolul înfrățirii noastre cu Ardealul pe Sever Andru și am adăogat pe Vintilă Georoceanu, pendantul lui Gogu Murgășanu.

Intemeiat pe aceste conștiințe naționale, care au fost totdeauna alături de noi, vom încerca să mergem la victorie mutându-mă la Uniune, cu aceiaș busolă pe care mi-ați dat-o când m'ați ales să decanat.

Și voiu merge alături de voi la victorie, în întreaga țară pentru a întări curentele naționaliste ca să nu se mai certe nimeni, care de unde isvorăște, ci să se verse toate în acelaș fluviu al românismului integral.

CUVANTAREA D.LUI D. GROZDEA

Nu am intenția de a anunța un program de activitate.

Vreau numai să lămuresc pe câțiva din confrați de prezența mea pe listă, alături de d. Micescu.

Eu am crescut și am trăit în ideia națională. Când am administrat un sector în București, nu am primit nici un ovrei în slujbă. Mai mult, nu am pledat nici unui jidan nici un proces.

M'am deosebit ca metodă de dvs. Insă de azi încolo cred că metoda cea adevărată este aceia pe care o practicați dvs.

Astăzi când Uniunea și-a ales în consiliul ei oameni ca cei cari au eșit azi această Uniune trebue să lupte pentru afirmarea acestui deziderat.

Cu talentul, perseverența și înțelepciunea lui Micescu și Periețeanu, nu putem decât învinge.

Jur că voiu fi la postul de luptă până ce cauza noastră va triumfa.

D. VICTOR DIMITRIU mulțumește d-lui decan I. Micescu, pentru cuvintele de laudă pe care i le-a adus.

In calitate de secretar al consiliului și de fost stagiar până acum câteva zile, vorbește de tragica situație a tinerilor avocați, cari sunt coteropiți de năvala străinilor.

UN REZULTAT DATORIT DISCIPLINEI

D. prodecan C. ALGIU, își exprimă regretul de a nu fi putut eși în arenă să lupte pentru ideia națională din cauza însărcinării pe care consiliul i-a dat-o să prezideze alegerile.

Ca exponent al d-voastră, nu mi-am făcut decât datoria așa cum am învățat dela părintele meu. Și mă simt fericit azi de a-mi fi fost dat să prezidez această cea mai strălucită victorie a noastră.

Românul, are multe calități dar îi lipsește disciplina, organizarea și solidaritatea.

Azi s'a dovedit că avem și aceste calități și am fi fericiți ca aceasta să nu fie numai pentru moment.

Imi crește inima, văzând că ați înțeles că e vorba nu de izbânda unor oameni, ci a unor idei ale românismului, care se afirmă.

In astfel de condiții putem fi siguri de izbândă.

*

Tuturor le-a răspuns d. Istrate Micescu.

O declarație făcută ziarului nostru

D. decan Istrate Micescu ne-a făcut în mod special următoarea declarație:

«Desăvârșirea victoriei naționalismului în barou — e începutul luptei în afară de barou, care va sfârși cu o victorie la fel.

«Dau această veste bună pentru prietenii mei dela «Buna-Vestire».

«Numele ziarului lor, fiind o prevestire».

Consiliul a trimis tuturor barourilor naționaliste din țară, telegrame prin cari li se aducea la cunoștință noua victorie.

La Botoșani unde s'au ținut eri alegeri tot pentru desemnarea unui delegat la Uniune, a eșit un membru al asociației avocaților creștini.

Victoria de eri va rămâne săpată în răbojul isbânzilor naționaliste. Și semnificația pe care o reprezintă pentru intelectualitatea românească, nu va scăpa nimănui.

D. GHERASI

Un proces fără sgomot

(Continuare din pagina I-a)

bunalului în completul d-lor Baiulescu și Iorgulescu, procesul s'a scurs liniștit, într'o atmosferă de înțelegere, de atentă grije pentru realizarea dreptății.

Apărarea a cerut, la acest prim termen, să fie audiați martorii de la instrucție, propunând, în acelaș timp, și o listă suplimentară. Tribunalul, după ce a ascultat larga justificare a acestui drept, figurând printre mijloacele elementare de apărare, a admis ambele cereri și a dispus amânarea procesului pentru 12 Octombrie când urmează a fi citați atât martorii de la instrucție cât și noui martori indicați în instanță.

Și astfel, la Brașov, Justiția atentă a purces, fără sgomot, în căutarea dreptății.

A. C.

IV. Primejdia Francmasoneriei

Ce urmăresc Francmasonii

O senzațională petiție adresată Camerei franceze

CHIȘINAU. — In cele trei reportagii anterioare, am înțeles să smulgem vălul de pe chipul hipocriziei și să arătăm cum lucrează periculosul ordin masonic, spre a dărâma actuala ordine CREȘTINA, SOCIALA și POLITICA.

De data aceasta — ultimul reportagiu privitor la lămurirea primejdiei Francmasoneriei — ne vom ocupa de «Pretențiile» Francmasonilor.

Un grup mare de cetățeni francezi, sesizați de pericolul Francmasoneriei, au adresat Camerei o petițiune, din care extragem următoarele:

«Subsemnații, considerând că asociațiile fracmasonice și federațiile lor constitue societăți secrete ascunzând, cu cea mai mare grijă scopul imediat ce urmăresc în ceasul de față și mijloacele lor de acțiune;

«Că scopul imediat, urmărit de masoni, este acapararea puterilor publice; că ei voesc astfel să stabilească dominațiunea lor pentru a impune tuturor cetățenilor, în viața socială, doctrinele lor filosofice și politice; că intenția lor — așa precum a fost desvăluită în 1890, de un orator, care a fost aprobat de toți aceia, cari aveau misiunea oficială să formuleze aspirațiunile lor — este de a obține ca nimeni să nu se mai miște în Franța în afară de masoni»;

Că Fracmasoneria, împotriva oricărui drept și printr'o serie de mijloace nepermise, exercită o putere necontestată asupra Statului, că această putere se manifestă prin acte, cari atentează la libertățile și drepturile cetățenilor, prin încălcări asupra puterilor constituite și printr'o ingerință crescândă pornită contra serviciilor publice;

«Că prin diferite mijloace se străduesc să exercite presiuni asupra guvernului și să obțină dela el complezențe, favoruri și servicii, destinate să le asigure propria lor dominațiune;

«Că masonii impun, fără ca alegătorii să știe sau să poată bănui, acelor adepți ai Fracmasoneriei, cari sunt reprezentanții ai țării, obligațiuni și directive, cari constitue adevărate atingeri aduse suveranității naționale și principiului că mandatarii poporului sunt independenți;

Avansări repezi și scandaloase

«Că masonii înțeleg, împotriva principiului egalei admisibilități a tuturor cetățenilor, să facă a se atribui numai creaturilor lor posturile și funcțiunile statului; că ei atrag și înregimentează în lojile masonice, sau în numeroase asociațiuni anexate mai mult sau mai puțin în mod secret la aceste loji, o mulțime de funcționari din toate administrațiile; că ei le procură sprijin contra șefilor lor, le procură avansări repezi și scandaloase vătămătoare camarazilor lor și binelui public. (se aude d-lor Francmasoni din Chișinău!? N. R.); că masonii obțin dela funcționarii adepți, în schimbul acestor avantaje, prin amenințare cu pedepse și răsbunări masonice, INFORMAȚIUNI, favoruri și servicii de tot felul, mai ales servicii electorale, punând pe acei funcționari să violeze principiile și regulele dreptului nostru public;

«Că masonii, fie prin societăți, a căror direcție morală au acaparat-o în taină, s'au furișat în serviciile învățământului național și se servesc de învățători, din cari și-au făcut adepți sau servitori pe plac, pentru propagarea doctrinelor lor filosofice...;

«Că asociațiunile Francmasonice, având ca scop «să cucerească cârmuirea spiritelor și direcțiunea conștiințelor», să formeze generații noui și să distribue funcțiunile, să așeze oamenii lor în toate serviciile statului, să unească credința masonică cu interesul material, să ajungă la slujbe, să pună pretutindeni unde există o forță și o putere pe unul care posedă gândirea masonică — sunt contrare ordinei publice».

Petițiunea aceasta se încheie printr'un apel adresat ministerului de justiție, în care se cere să dispună ca parchetele să pășească la desființarea asociațiunilor fracmasonice, prin aplicarea art. 3 și 7 din legea din 7 Iulie 1901 (cf. Prache, op. cit. pag. 9-19)

La noi, ca și în Franța

Ministerul de justiție francez, condus de masoni, nu a rezolvat favorabil petițiunea prin care demască impertinentele pretențiuni masonice, nici până astăzi...

La noi, spre marele regret, situația se prezintă aidoma. Totuși guvernanții se fac că nu cunosc întinderea complotului pe care-l urzesc zi de zi francmasonii; se fac că nu știu cum perfida propagandă câștigă tot mai mulți adereți în toate funcțiunile publice, unde, unii dintre cei câștigați, prin favoruri și învârtituri dezavuabile ocupă posturi ce nu li se cuvin, sguduind prin prezența lor acolo, încrederea în spiritul de dreptate cu absoluta ei nepărtinire.

Nu ne miră faptul.

Unii nici nu cunosc primejdia Fracmasoneriei. Alții sunt fracmasoni și atunci cum să îndrăznească a se ridica contra sectei secrete, care i-a ridicat la situații nemeritate, care le mai promite cu sorți de izbândă un strălucit viitor, care în schimb îi ține în mână ca pe niște instrumente docile, supuse sectei prin jurăminte înfricoșate, prin legături dezavuabile și prin amenințarea cu sancțiuni.

Sergiu Florescu

Mâine: *Francmasoneria între Prut și Nistru.*

Complectarea vacanțelor în magistratură

Comisiunea pentru revizuirea cererilor de numire în magistratură și-a încheiat lucrările. Tabloul ce a fost întocmit a și fost depus ministerului de justiție.

Din cele peste 1500 cereri s'au găsit că întrunesc condițiunile legii de organizare judecătorească, un total de 300 de petiționari, între care peste 40 de doctori în drept.

Din tabloul astfel întocmit, urmează a se completa cele peste 100 de locuri de supleanți, substituiți și ajutori de judecători, ce sunt astăzi vacante în magistratură.

Numirile urmează a se face în cursul săptămânii, imediat după ce se vor completa și locurile pentru care marele Consiliu superior al magistraturii a fost convocat azi.

D. Valer Pop sosește în Capitală

Astăseară, d. Valer Pop, ministrul industriei și comerțului, se reîntoarce în Capitală venind dela Eforie.

Șeful statului major român la Paris

D. general Sichitiu șeful statului major care a plecat la Paris însoțit de d. colonel Delmas atașatul militar francez, a fost și d-sa invitat să participe la dejunul de la Elisée la care vor participa și M. S. Regele și peste 200 de ofițeri superiori ai armatei franceze.

In timpul șederei sale la Paris, d. general Sichitiu va avea între vederi cu șeful statului major francez și va vizita fabricile de armament francez.

Iașul orașul dărâmării...

(Continuare din pagina I)

tatea fără margini a moldovanului.

Din indulgența nesfârșită, din bandă. Rând pe rând, pornind dela periferii, din cocioabe mizerabile, cu spinări plecate, milogindu-se, ploconindu-se, târându-se ca râma, nebăgată în seamă la început dar apoi tot mai numeroasă, mai îndrăzneață, mai obraznică — jidovimea a năpădit asupra Iașului. A cucerit străzi una câte una, cartiere unul după altul, a cucerit inima orașului, a cucerit comerțul și industria, a pus stăpânire pe bănci, pe palatele boerești, pe parcuri, a mânjit frumusețea Iașului, a început să vorbească poruncitor, să domine. Și Iașul a devenit al ei. Și casele, și băncile, și presa, și mentalitatea, și cultura și universitatea și miniștrii!

Și când în sfârșit ieșenii ca d. Victor Iamandi ajung la posturi de comandă, când cineva are deci ocazia să salveze ce se mai poate salva din splendoarea de odinioară, ca într'un blestem, își renegă orașul copilăriei, își uită durerile și trece în lagărul dușmanilor, devine instrumentul și vrerea lor! Devine prietenul și susținătorul celor! Devine prietenul și susținătorul vremii. Și prin faptele sale își înscrie numele pe lista călăilor tineretului naționalist.

Cine va salva Iașul? Cine îl va mântui din greul său blestem?

Ioan Victor Vojen

Constant Georgescu, Amedeu Locusteanu et. Co.

Am făgăduit cititorilor noștri, cari au admirat altădată pe vestitul sburător Romeo Popescu și au fost mândri de gloria lui, să denunțăm pe faimoșii creditori ai nefericitei sale văduve. Astăzi ne vom ține cuvântul, cu toată părerea de rău pentru instituțiile în cari acești profitori ai unui cadavru ilustru sunt de îndelungă vreme oploșiți.

Cel mai cunoscut publicului nostru este CONSTANT GEORGESCU, profesor universitar, fost deputat și mai ales fost secretar general al ministerului de industrie până în ziua în care a isbucnit scandalul Gross-Cagero. Printr'o inexplicabilă coincidență, în ziua aceea a părăsit înaltul său post cu mare pripă și a stat la dispoziția magistratului anchetator. Ziarele s'au ocupat mult de această chestiune, încât noi nu vom reveni asupra ei decât la nevoe. Mai ales că mai avem destule alte amintiri, cu cari să caracterizăm persoana acestui prea interesant personaj.

Alt creditor, mult mai puțin cunoscut — care deabia acum își face faima sa morală, prin debutul său de profanator al celei mai elementare etici — este profesorul secundar RAUL TEODORESCU, avocat. Cum se va mai înfățișa acest profesor înaintea elevilor săi, spre a le da lecții de îndrumare intelectuală și sufletească?

Aceștia doi, Constant Georgescu și Raul Teodorescu, nu apar în jaful comis asupra văduvei Romeo Popescu în mod direct, ci prin soțiile lor. Singurul care a avut tristul curaj și inexplicabilul cinism de a cere personal isgonirea văduvei și răpirea averii ei pe a cincea parte a prețului adevărat este un magistrat, AMEDEU LOCUSTEANU, care a funcționat în tot timpul procesului în chiar tribunalul Ilfov, unde se desbătea cauza. Justiția se poate felicita cu un asemenea element, chemat să-și cerceteze în fiecare zi conștiința (?!), atunci când are de împărțit dreptatea!

Lista asociației onorabile, care jefuește o văduvă și speculează avântul sublim al celui care a fost Romeo Popescu, se completează cu mama ilustrului magistrat Locusteanu și a celor două soții Maria Constant Georgescu și Margareta Raul Teodorescu. Astfel, ANA LOCUSTEANU adeverește bătrâna noastră zicătoare: CE NAȘTE DIN PISICA, ȘOARECI MANANCA.

Atât pentru azi.

Sburător

O frumoasă tradiție românească

In urmă cu câteva zile a avut loc în Beiuș aniversarea promoției 1907 a liceului «Samuil Vulcan». La acea aniversare au participat din 43 elevi absolvenți numai 24.

Cu ocazia acestei revederi la care au participat și familiile foștilor elevi dr. Nicodin Cristea fiind sărbătoritul promoției, a ținut un însuflețit cuvânt de mulțumire, elogiind pe foștii profesori participanți: d-na Camila Selegeanu, profesor Ioan Bușilă, Ioan Iepure și Maria Iepure, cât și pe ceilalți profesori dispăruți.

In păstrarea tradiției participanții s'au deplasat la monumentul eroilor martiri, dr. Ioan Ciordaș și dr. Nicolae Bolcaș, unde au depus în semn de pios omagiu o jerbă de flori în amintirea acelora cari au fost uciși mișelește de bandele secuești și cari au murit în această regiune, ce a dat neamului alătea fii vrednici ca marii dispăruți.

SPORT

Prin Bucegi

Casele de pe platou

MINUNATA și neașteptată este priveliștea care se deschide drumețului ce urcă în Bucegi dinspre abrupt. De unde te aștepți ca după un urcuș greu și obositor să dai peste o culme de un coborîș tot atât de năvalnic, — ți se desfășoară în fața un tablou imediat, ți se așterne înaintea ochilor o țară nouă, de pe alt tărâm, fantasticul platou al Bucegilor, cu povârnișuri domoale, cu ape când line, când săltate năprasnic de un colț uriaș de stâncă, ieșit pe neașteptate de sub iarba întinsă cât o mare, sau de sub jnepenii chir cîți și rușinați de măreția priveliștei.

ACEST portiș care ar putea sălășlui întreaga faună miraculoasă a mitologiei noastre poporane, își răsplătește din belșug atât ochiul obosit de fantastica dantelare în crenel a stâncilor de culme, cât și piciorul silit să urce în continuu spre coama cu fruntea legănată în negura adâncă a norilor înalți.

MARGINIT din toate părțile de culmi înalte ca Vârful cu Dor, Piatra Arsă, Jepii, Caraimanul, Costilele, Obârșia, și Babele, podișul Bucegilor te poftește să rămâi pe el măcar o zi, sau o noapte, pentru a-i privi conturul săgetat printre aburii jucăuși ai vremii de primăvară, sau strălucind în lumina tare și apropiată a soarelui de August și Septembrie.

ACESTE locuri încântătoare n'au avut parte multă vreme decât de o singură casă, aceea de sub funicularul Schiel. Casă mică, neîncăpătoare și adesea neîngrijită, nu-ți oferea decât adăpostul a patru pereți jilavi, fără foc, fără hrană.

De acum doi ani s'au clădit două cabane alăturate în locul unde se întretaie drumurile dinspre Piatra Arsă, Caraimanul și Lăpticiu. Meritul este al vânătorilor de munte din Sinaia. Locul este minunat pentru vară, dar mai ales pentru iarnă, deoarece platoul este cel mai potrivit câmp pentru ski. Mai departe, spre Vârful cu Dor, s'a reparat vechea căsuță de adăpost, pentru popas scurt, de vreme rea.

Pe Babele, chiar între stânci, A.D.M.I.R. se silește de vreo doi ani să clădească la marginea platoului dinspre valea Ialomiței o casă cu vedere încântătoare spre culmile din spatele abruptului, dar mai ales spre valea Ialomiței, care se continuă înspre Bran, până la cer, cu culmea prelungă și uriașe a Leoatei. Va fi una dintre cele mai bine așezate case din Bucegi.

SUB brâna Caraimanului, în capul văii Jepilor, în locul în care platoul se povârnește năprasnic în abruptul dinspre Bușteni, harnicul club Carpatin Român — fostul club alpin BRAV — își clădește prin străduința sa și cu ajutorul câtorva iubitori ai muntelui, o casă trainică, din piatră și bârne, așezată la loc bun. In vale ți se deschide întreaga panoramă a văii Prahovei, iar peste coamele Gârbovei privești până departe în ținutul Buzăului, stâncile de calcar ale Ciucaului și Zăgonului.

DEASEMENEA se apleacă amenințător vârful Caraimanului cu crucea eroilor — fier crescut din stâncă, — iar alăturea ți se deschide lină perspectiva odihnitoare a platoului din Bucegi. Minunată așezare pentru ochi și suflet. Meritat loc de odihnă pentru cei cari s'au cățărat pe cărările pietroase dinspre Bușteni, trebuincios popas pentru cei cari vor să se avânte pe drumurile învolburate ale cogiului.

CABANA clubului carpatin — ce frumos era vechiul nume Brav — este una dintre marile cuceriri românești asupra pământului românesc iar sforțările tinerilor «brovi» merită toate laudele. Dealtfel vom mai vorbi despre ei.

Virgil Popescu

Tărtăreanu a câștigat Marathonul

Viforul Dacia a doborât recordul la 4 x 400 m.

Eri d. a. pe Stadionul A. N. E. F. A avut loc o mare reuniune atletică vizionată de un număr infim de spectatori.

Rezultatele tehnice nu sunt complect satisfăcătoare.

La 4x100 m. unde se credea că vechiul record va fi doborît, proba a fost câștigată de Stadionul Român în timpul slab de 45 s. 7/10. întrebuințând echipa: Crăciun, G. Ionescu, Nemeș, Iordache. A doua s'a clasat formația maghiară C. A. C. în acelaș timp. Viforul-Dacia (Lazăr, Ghițescu, Lupan, Neagu) după ce a condus până la ultimul schimb cu aproximativ 8 m. a cedat din cauza cursei lamentabile a lui Neagu. Galbenii au realizat 45 8/10.

La 110 m. garduri alergarea a revenit atletului Krupka în 16 s. 4/10. Al doilea și în acelaș timp s'a clasat viforistul Negru.

4x400 m. a fost un adevărat regal sportiv. De mult nu mi-a fost dat să asist la o probă atât de pasionană. Viforul—Dacia a câștigat bătând pe Stadiul-Român care a fost descalificat din cauza lui Spaniel. Acesta a depășit culuarul respectiv.

Noul record stabilit de Viforul-Dacia este 3 m. 30 sec. 8/10. Luați individual atleții galbeni au alergat în următoarele timpuri. Lazăr 51,2, Necula 53,6, Lăpușan 52,2, Ghițescu 52,3. După cum se vede Lazăr a făcut o cursă formidabilă. Este uluitoare această puternică revenire a atletului viforist. Credem că în proba de 400 m. va avea de spus un cuvânt hotărîtor. In urma descalificării Stadiului C. A. C. a ocupat poziția doua cu 3 m. 38 s. Al 3-lea a ești Revaz.

MARATHONUL

Cea mai grea probă atletică a revenit pe merit lui Tătăreanu (S. T. B.)

Este demn de remarcat victoria acestui atlet care mai bine de 10 ani luptă continuă și perseverent pentru atingerea singurului său ideal: MARATHONUL.

In sfârșit astăzi a reușit să-și atingă țelul. O sinceră strângere de mână.

Cucu, favoritul cursei a abandonat — ca și ceilalți viforiști — lamentabil la aproximativ km. 18.

Filmul cursei. *Dela început se formează un grup de 4 alergători. Trei stadiști și Tărtăreanu (S. T. B.). Acest grup merge până la Băneasa, când, Topală și Gociu se îndepărtează de Tărtăreanu și Stancu.*

Primul grup mărește din ce în ce distanța față de al doilea condus de Tărtăreanu. Situația aceasta rămâne astfel până la km. 18. La reîntoarcere nu se întâmplă nimic. La linia fortului Gociu care era într'o condiție fizică excelentă a nevoit să abandoneze din cauza caladrămului, tălpile picioarelor fiind numai răni. In luptă rămân Topală și la 1 km. în urmă Tărtăreanu și Stancu. Dela Otopeni încoace asistăm la o puternică revenire a lui Tărtăreanu.

In dreptul Aeroportului Topală e ajuns și întrecut ușor. Deaci înainte Tărtăreanu își mărește continuu avantajul terminând cei 42. 195 km. în 3 ore 14 m. 55 sec. Al doilea Topală în 3 ore 21 m. Al treilea Stancu în 3 ore 21 m. 14 s.

Vom reveni

NICU NICOLAU

Nemzeti - Ripensia 2-1 (1-0)

Ripensia a mai reușit o performanță: o înfrângere dela o echipă situată prin coada clasamentului maghiar.

Este adevărat că au jucat fără câțiva pensionari ce ne reprezintă culorile naționale peste hotare, dar ce rezultat să scoată cu Agner, Schwartz și Cotormani, oricât ar fi muncit eri acei tineri care au fost încercați?

Jugoslavia-Bulgaria

Azi se dispută la Sofia, matchul internațional dintre cele două țări vecine.

Rezultatele din C. E. C.

F. C. AUSTRIA—UJPEST

La Budapesta, Austria, odată mai mult și-a demonstrat specialitatea în matchurile de cupă. Intr'adevăr că să învingi pe Ujpest la el acasă, e o performanță rară.

Scorul 2-1. Au marcat Sindelar și Ierusalem (A) și Kocsis (U). Arbitru: Barlasina.

GRASSHOPPERS—LAZIO

După ce acasă la ea, Lazio și-a martelat adversarul cu 4-1, eri a jucat fără ambiție la Zurich fiind învinsă cu 3-2.

Totuși rămâne în cupă, grație goalaverajului.

FIST VIENA—FERENCVAROS

Echipa vieneză a eliminat la ea acasă, pe Ferencvaros cu 1-0. Intrucât goalaverajul este acum 2-2 o nouă partidă se va disputa pe teren neutru.

Carnet

DIN NOU GALLIEN

Ultima știre din Turul Franței ne-a uluit complect.

Gallien atât de bine cunoscut nouă, a reușit marele tur de forță, rar întâlnit în analele ciclismului francez, de a progresa în clasament după fiecare etapă. In prima etapă a fost clasat al 70-lea, iar actualmente se găsește în locul al 14-lea. Complect necunoscut de marea massă sportivă. Gallien a fost selecționat în primul rând pe baza performanței realizată anul trecut la noi în țară.

Deaceea astăzi, când marile speranțe franceze — Speicher și Archambaud — au abandonat, toți ochii fanaticilor sportivi francezi sunt ațintiți către Gallien, firavul Gallien; așteptând dela el minunea de a câștiga Turul, pe care la rând Speicher, Archambaud, Magne și acum din nou Speicher și Archambaud au spulberat-o atât de ușor.

N. N.

DREPTATE PENTRU U.-TRICOLOR ȘI CRIȘANA

In plină vacanță cele 2 echipe românești amenințate să cadă în Div. B., trăesc cel mai cumplit echivoc. Rămân sau cad?

Este știut cu ce prestanță au știut face față echipelor străine cu care au jucat. Credem că în primul rând interesează în palmares-ul unor echipe, nu rezultatele lor cu băștinașii cât raudamentul în opinia străină.

Sunt 2 echipe care prin concursuri vitrege de împrejurări se află la coada clasamentului.

Au scris condee mari pentru isbăvirea Unirii și a Crișanei. Este cazul să fie ajutate. Pentrucă dacă Chinezul sau Ripensia ar fi ajuns aci, s'ar fi făcut zarvă mare că sunt foste campioane pe când U. Tr. și Crișana, n'au putut fi chiar în frunte cu toate că la activul lor au rezultate pozitive în fața chiar a foștilor și actualilor campioni.

INTRANSIGENTA MINORITARA A C. A. O.-ului

Cu plecarea lui Bodola, a lui Cociș, Czinzer, socotim că C. A. O. își va primeni nu numai cadrele, dar și situația lor etnică.

Iată-le echipa: David, Borgia, Sarkody, Mihăescu, Iuhas, Krautz, Goriz, Spielmann, Szanislo, Covaci, Orza.

Vrasăzică numai 4 români.

Românizare, dar... cu ungurița ca în echipa națională.

«VALSUL LEADERILOR»

In Turul Franței, tricoul galben a fost schimbat până acum de Majérus, Kint, Bautz, Bartoli, S. Maës. De când și Gallien care aleargă în mare revelație?

NICOLAS FRANTZ

vechi campion al probei despre „Tururile Franței": „Tururile de altădată și cele de azi sunt lucruri diferite.

Dacă noi am fi avut drumurile și mașinile (bicicletele) de azi, am fi alergat mult mai repede. Din contră, e mult mai puțin sigur că și alergătorii de azi ar putea alerga 20 ore consecutive ca noi, pe drumuri rele.

Să pedalezi cu 25 km. pe oră, 20 ore e mult mai obositor decât să alergi cu 35 în 6 ore.

TARTARANU

Sânt 3 ani în urmă când la Venus în dreapta mea se afla un spectator foarte vorbăreț, mi-a spus că-l chiamă Tărtăranu și că se antrenează pentru marathon, fiindcă vrea să-l ia odată. S'a ținut de cuvânt.

Din Los Angelos ne vine știrea că emeritul aviator român Al. Papană se pregătește intens pentru raidul New-York — București.

Sp. Studențesc-I. A. R. 6-0 (3-0)

Pe arena Venus, în fața a 3500 spectatori, Sp. Studențesc, s'a jucat cu I.A.R. administrându-i în două porții egale, nu mai puțin de șase gooluri.

In prima jumătate de oră I.A.R.-ul, probabil animat de premiul de 5000 lei de căciulă institult de A.C.F.R., încearcă să reziste, dar pe măsură ce timpul trecea, scădeau și forțele brașovenilor. In ultimele zece minute ale primului mi-temps, studenții înscriu trei puncte din care unul din penalty, frumos bătut de Gică Popescu.

La reluare, chiar din primele minute, la scurte intervale, bucureștenii mai înscriu restul de puncte și jucând tot timpul în careul oaspeților.

Studenții, au jucat cu mână, demonstrându-ne ieri un football perfect, cu passe dela om la om, o omogenitate pe care n'o posedă multe echipe din divizia A. Nu putem remarca pe nimeni, toate compartimentele au funcționat admirabil. O mențiune pentru extremul dreapta Marinescu, care și-a întrecut partenerul de pe stânga. Eri a făcut o partidă magistrală.

La I.A.R. relevăm pe backul dreapta și extremul stânga, care însă n'a prea fost mult jucat.

Sincere condoleanțe A.C.F.R.-ului.

M. D.

S. O. S

Mesaj urgent pentru d-l V. Tillea

I

Mi se pare că d. președinte al federației de football se află la Predeal.

Nu știu dacă Predealul, Kaunas și Riga sînt pe acelaș meridian. Dar dac'ar fi astfel și aș fi un observator planetar aș sesiza că din punct de vedere romînesc, meridianul acesta fictiv este agitat ca o maree.

Oriunde s'ar afla d. Viorel Tillea, îi adresez acest mesaj urgent. Niciodată n'am avut încredere în oficiali, de 8 ani de zile de cînd le constat nepriceperea sau reaua credința. E o chestie de subtilitate, care personal nu mă interesează. Dar pentru domnul Tillea păstrez condescendența și încrederea de care niciodată ceilalți, sobolii sportului romînesc, nu se vor bucura.

Deci, domnule Tillea, știu că sufletul dvs., plin de grije pentru un program impus cu toată dărnicia etică de care sînteți dvs. capabil — și o aveți cu prisosință — v'a adus pașii dela preocupări de înaltă frecvență intelectuală și națională, peste pragurile prăfuite de fiește cine (cu F mare) ale Federației de football.

Vă cunosc bine intențiile și puterea de muncă și activitatea dvs. entuziastă. Am însă impresia că v'ați înconjurat de un personal în subordine care compromite garanția morală a prezenței dvs. pe tronul footballului nostru. Este vorba de sabotarea echipei B a Romîniei.

V'am cerut insistent, știindu-vă în acord inițial cu noi, romînizarea Naționalei. Nu fiindcă sîntem șovini, frondeuri sau «frontiști». Dar pentrucă în momentul de față avem o clasă superlativă a elementelor romînești. Așa am obținut să avem procentul de 8/3romîni. Și am zis «merçi». Totuși, peste noapte ne-am trezit cu procentul invers 3/3. Apoi ni s'au asmuțit bucuriile promițîndu-ni-se că Echipa B va fi pepiniera valorilor strict romînești. S'a purces la alcătuirea ei. Cum?

Prost! Cine? Specialiștii noștri neluști. S'au făcut 2 echipe de cîte 11 jucători, B—C, și s'a întîmplat, B. de a bătut la scor pe C. Apoi B. a fost învinsă de Bratislava. Cum? Iatîi n'a mai fost B. dela primul trial. Apoi — după ce matchul a decurs în avantajul teritorial și de punctaj al romînilor. Deștepții tehnicieni, i-au destrămat coeziunea abia prinsă, trecînd halfii la înaintare, înaintașii pe tușe și pritocindu-i de parc'ar fi vrut să-i mureze. Rezultatul: B. a fost compromisă puțin, din țară chiar, înaintea unui match în care minoritarii dela A. au dominat năprasnic o Suedie obosită fără a o fi putut străpunge. A început turneul baltic — expres aranjat pentru Experiența B. S'au luat pe sprînceana (lui Costel, managerul cu chelie) vre-o 18 băeți și nu cei cari au dovedit cea mai nimerită formă.

Nu cei care fuseseră încercați laolaltă.

O echipă de loterie, scoși la întîmplare.

Deci nu cea mai bună. Totuș la pânză, cu prezența discordantă a unor surogate încrezute ca Pavlovici, Raffinsky și Covaci, ah! coliva asta națională. Flăcăii noștri au îngenunchiat o echipă sudată la Kaunas, cea mai bună. Pentruca introducînd ca o frică levantină, pe Semizeii dela categoria A, să nu facă decît tot atît cît au făcut cei 7 Bei într'o repriză.

A doua zi vi s'a telefonat de plutonierii majori ai expediției că ideia echipei B. trebuie imediat părăsită, de vreme ce numai cu ajutorul lor, al plutonierilor, Federația și Nația au scăpat de o catastrofă.

La urmă v'a spus careva mîna, la telefon, iar presa cocoța din București a țipat ca pingeinii că sîntem incapabili să avem o echipă B. romînească.

Pe mîine, vă voi explica contrariul, vă voi desvălui incompetența subordonaților și vă voi pune concluziunile.

Ion Băleanu

Problema lemnului pentru trebui[nțele] proprii țărănești

— Cine are urechi de auzit, să audă —

CERNAUȚI, 9. — O chestiune iritantă care a fost abil speculată de către profitorii maziliți de actuala conducere a Fondului Bisericesc al Bucovinei, este aceia a lemnului pentru trebuințele proprii țărănești. Unde te duci dai peste influența dinamicei puse cu grijă de interesați, țărănimea țipă pretutindeni că li s'au micșorat beneficiile la materialul lemnos. Insă problema aceasta nu este numai a Fondului Bisericesc, ci și a statului însăș, care a încercat fără efect s'o reglementeze prin lege în 1924, spre a concilia raporturile dintre săteni și păduri. Ulterior s'a ajuns la o soluție intermediară, care s'a experimentat apoi și de Fondul Bisericesc în 1936-37, aceia a reducerei de prețuri la săteni, comercianți români, funcționari și I. O. V., dându-se pe preț redus țăranilor din Bucovina cam 100.000 m 3 deci ¼ din producția totală a lemnului de lucru al Fondului, plus 200.000 metri steri lemn de foc, pentru așa zisele trebuințe țărănești.

Deși s'au satisfăcut astfel absolut toate cererile și s'au aplicat reduceri progresive de 10 la sută la produsele principale, 20 la sută la produsele secundare, 25 la sută pentru cei ce lucrau în cete și asociații și 30 la sută la dobândirea unei construcții proprii, deci s'a făcut o reducere totală în valoare de circa 10.000.000 lei, totuși populația pare că se agita și țipa mai departe, că n'a avut lemn deajuns și că prețul a fost mare.

PRECIZARI NECESARE

Noi ținem să precizăm că populația de fapt nu țipă singură, ci zgomotul ei este ecoul urletului cari îi se trâmbițează insinuant în urechi, doar doar îi va scoate din sărite, a celor cari vegetează pe spatele populației.

Țărănimea care a luat cei 100.000 m. și plus 200,000 m. steri, în general n'a consumat acest lemn, în mod categoric nu, o spunem cu conștiința împăcată că nu putem fi desmințiți; cei mai mulți încă n'au văzut lemnul, țăranul s'a limitat a face jocul intermediarului, cari l'a împins la specularea bonurilor de aprobare. Țăranii cari au solicitat lemn pentru construcții proprii au reducerea maximă de 30%, după ce au profitat de bonificația primelor 15 procente reducere, n'au mai venit nici unul, auziți oameni buni nici unul, după restul de 15%, întrucât trebuiau să probeze recepționarea construcției.

Populația a făcut numai negoț de bonuri, un negoț cu totul modest, întrucât lor le-a revenit din această afacere în mod precis numai câte aproximativ 25 lei de fiecare m. 3, obținut, partea leului luând-o intermediarul mare, streinul, acela care ne mai având la dispoziție filiera aprobărilor măsluite ale Consiliului Eparhial, a pus în spate noucl conduceri un alt intermediar, naiv și agresiv: poporul. Din afacerea aceasta au profitat, în cifre, populația întreagă 2.500.000 lei și cumpărătorii bonurilor 6.300.000 lei, dintr'un total de 8.800.000 lei pierduți sub forma reducerilor de fond.

Lemnul Fondului în loc să fie lucrat în fabricele proprii, cari dispun de mijloace tehnice suficiente pentru lucrarea întregului material și să producă Fondului beneficiul frumos al lemnului deja fasonat, a ajuns pe calea cealaltă în fabricele streine, carne conduc lupta din culise. Pentru ca țăranul traficant sau netraficant de bonuri [...] apoi de scumpete [...] cari și-o procură la [...] strein. Cele 30 de [...] lui au fost prejudi[...] cu mâna de lucru [...] ar fi conlucrat la [...] în favoarea celor 1/4 [...] ticulare ale streinilor.

Lupta este pe viață [...] însă nu între Fond și [...] streinul spoliator și [...] țională și națională dela [...] ceva țăranii din cele [...] siți sub această formă [...] altfel lumea n'ar mai [...] tatea a revenit celor [...] să întrețină copios [...] împotriva conducerei [...] lui. Indemnând popula[ția] i se mări beneficiile, la [...] chiar lemnul, în care [...] vile gratuite pentru trans[...] dure.

Pentru binele sătenilor

Conducătorii Fondului, plecând dela realitatea evidentă că lumea are nevoie de bani și nu de altăceva, a purces a le mări prosperitatea pe alte căi, cari la realizare va aduce în patrimoniul păturei țărănești în locul celor 2.500.000 lei beneficii anuale din comerțul cu bonuri, cele 200 milioane cât însumează cheltuielile de exploatare a materialului lemnos ale Fondului în decursul unui an, prin întrebuințarea la exploatare exclusiv numai a românilor, prin [...] speculei desmățate ce [...] trele industriale ale Fond[ului] limentele, înființând [...] cari deja funcționează [...] brici, în locul magazi[...] turi de uzură ale streini[lor] geau din prețul muncii [...] peste 100.000.000 lei anu[al] prin înființarea morilor [...] pentru țărani, la care se [...] toată graba posibilă.

C. Răt[...]

FAPTE DIVERS[E]

ACCIDENTE DE AUTOMOBIL

Arhitectul jidan H. Stern din strada Labirint 34, proprietarul și conducătorul mașinei cu nr. 6342 B., a provocat un grav accident pe str. C. A. Rosetti, lovind cu mașina pe magazionerul român Ciofiac Constantin, din șoseaua Giulești nr. 80.

Cu fractura piciorului drept și alte răni grave, Ciofiac a fost internat în spitalul de urgență.

Din cauza ardorilor dela ochii jidanului arhitect, magazionerul român desfigurat pentru toată viața, lucru pentru care va plăti, desigur, dacă Ciofiac va ști să pretindă.

*

Autobuzul nr. 15483 STB a lovit pe camerisțul Popa Tănase, [...] Accidentul s'a produs la [...] lef în apropierea podului [...]

Rănitul a fost internat [...] Filantropia.

*

Autobuzul 15032 STB a [...] dianul Traistaru Haralamb[ie] ales cu răni grave în regiu[nea] nului.

Accidentul s'a produs la [...] sellei.

SINUCIDERI

Femeea Nița Marin Ioan, din Chirnogi, aflându-se la Oltenița [la] rude, s'a aruncat într'o fântână [din] cauză că a fost părăsită de [...] ria Paleologu, cu care trăia în [con]binaj de mai mult timp. [...] meet a fost scos din fântână [...] familiei.

*

Mihail Alanchevici, în etate de [...] ani, din str. Popa Nan 77, a [în]cercat să se sinucidă, luând 10 pastile [de su]nalta, amestecate cu două [...] piramidon.

In stare gravă, numitul a fost [inter]nat la spitalul de urgență.

Cauza disperatului gest este [...]

Mare nenorocire pe sos. București-Oltenița

Un groaznic accident de circulație s'a întâmplat în cursul [...] pe șoseaua Oltenița — Mânăst[irea] [...]

Un auto-camion în care se [aflau] 30 de soldați jandarmi ce urma [să] se ducă la munca câmpului [s'a] răsturnat într'un șanț dela marginea șoselei sfărâmându-se complet.

De sub sfărâmăturile camionului au fost scoși 15 grav răniți și un mort.

Ceilalți ocupanți ai mașinei [au scăpat] ales cu răni mai ușoare.

Răniții au fost internați la spitalul militar Regina Elisabeta.

Nenorocirea se datorește faptului că în timpul mersului s'a rupt bara de direcție a mașinei.

Jandarmul mort se numește Namet Constantin.

Ofensiva iudei asupra trecutului nostru

Trăirea noastră de până acum a fost în afară de făgașul tradiției, rupți de pe axa istorică.

Am spart urnele trecutului și ne-am închis perspectivele viitorului. Vestigiile vremurilor trecute le-am lăsat în paragină ori le-am pângărit. Din tot ce trebuia să facem altar de închinăciune în drum spre istorie, noi am trecut ca pe lângă o casă părăsită sau un mormânt fără semnificație. Am pierdut simțul istoriei și refuzăm proporțiile grandorii.

Astfel am lăsat să se prăbușească casa lui Vodă Cuza la Galați, castelul lui dela Ruginoasa, casa lui Mihail Eminescu la Ipotești, casa lui Creangă dela Humulești etc. In sfârșit casa lui Costache Negri asupra căreia vom adăsta astăzi.

E îngrozitor să auzi ce-a ajuns casa unde a trăit dela 1869 până la sfârșitul vieții diplomatul iscusit și bărbatul de stat Costache Negri și sora lui Catinca Negri până încoace târziu. Casa în care au zăbovit oaspeții lui Costache Negri, ca Vodă Carol I și Vasile Alexandri a ajuns astăzi adăpostul lui Ahasverus, cuib de vipere, un fel de ghettou.

După moartea sorei lui C. Negri, casa a început pe mâna unei doamne care s'a căsătorit c'un jidov. De cum a intrat aici un iudeu, restul conacului a fost închiriat câtorva pistruiați. Așa că acum conacul e prefăcut în cafenea ovreiască.

In alte vremuri grădina era plină de flori, de liliaci și salcâmi iar astăzi se ridică acolo o pădure de bălării.

Nu ți-a fost deajuns doamnă că ți-ai pângărit corpul, ți-ai făcut de rușine neamul când te-ai căsătorit cu un jidov; a trebuit să mai aduci și câțiva chiriași ovrei care să se lăfăiască în spațioasele camere ale fostei Catinca Negri. Cum te-ai îndurat doamnă să lași ca un trecut așa de glorios să fie călcat de pistrui?

Reculege-te și amintește-ți de icoana caselor de altă dată; privește aspectul rușinos din ziua de azi, fă o comparație între trecutul curat și halul înjositor în care l-ai adus acum conacul lui C. Negri.

Dă-i afară pe jidovi, îngrijește frumos casele unde pe vremuri veniau în vizită domnitorul, oamenii politici și boerii moldoveni.

Repară un păcat care-ți apasă așa de greu pe conștiință. Adă tămâie și flori în casele lui Negri. — nu pistrui

M. Cosma

Pentru d-l ministru Cancicov

CHIȘINAU. — Am impresia că d. ministru Cancicov nu citește ziarele și nici nu știe ce se petrece la departamentul pe care-l conduce. Altfel nu se explică, cum se face că, deși noi am scris în nenumărate rânduri contra funcționarului P. Rozenberg, zis Paul Florescu (intrat în serviciul finanțelor datorită unei patentate secături liberale, care răspunde la numele de Mihai Voia), care este un escroc ordinar și un iscusit tâlhar în materie fiscală. Nici un organ de control nu se găsește în această țară care să-l ia de guler pe acest personaj și să-l trimită la... răcoare!!

Ce, Dumnezeu, banditul acesta — cu delegație specială obținută nu știm prin ce mijloace dela minister, de-a reprezenta fiscul în fața comisiunilor de Impunere și Apel — nu poate fi pus la punct?

Ce înseamnă această bătaie de joc: prins că a făcut afaceri necurate; destrugeri de acte, frustarea fiscului, etc. și totuși nimic nu i se poate întâmpla?...

Oare funcționarii fiscali (mă gândesc la doi oameni cum se cade) deși ei sunt instrumentele, fără voie, ale politicianilor: Prutescu și Rădulescu) nu simt că, din cauza acestui jidan, le scade prestigiul în fața contribuabililor?

Dela Roma la Genova pe coasta ligură

(Continuare din pagina I-a)

Cerul roșiatec se oglindește în [...] care capăta culori unic de frumoase ce se schimbă — ca nuanță — din minut în minut. E un spectacol [...] tin. Munții nu sunt prea înalți, [ver]durea nu e prea deasă, soarele nu e prea tare. Totul e armonie, măsură, clasicism.

Coborîm fermecați în vale, iarăși lângă mare. Străbatem Lestri Levante, Chiavari, Rapallo. Se numesc „stațiuni". Sunt orașe mari pline de hoteluri — nu unul, două ci treizeci, cinzeci — de palate somptuoase, de vile care mai de care mai adorabile, de parcuri, de casinouri. Nu ne mirăm că în această feerie, pe Riviera italiană, vine toată elita lumii — din nenorocire mai ales de avere — să admire, să iubească și câteodată, să moară. S'a lăsat din nou noaptea. Pe la nouă seara intrăm în Genova.

Mihail Polihroniade

Indrăsneala a doi avocaţi evrei

Obrăznicia jidanilor noştri, trece uneori peste orice hotare.

Iată cazul d-lui colonel Basile Ionescu, care fiind plecat la Londra, a fost dat în judecată de către proprietarul imobilului din str. Belvedere Nr. 5, unde d. col. era chiriaş, prin administratorul jidan Marcu Levy.

Sosind în ţară, d. colonel Ionescu a făcut contestaţie în termen.

Fără să aştepte pronunţarea, Marcu Levy a năvălit în casa d-lui col. Ionescu şi i-a scos toate lucrurile în stradă.

Peste două ceasuri însă, judecata a dat câştig de cauză d-lui col. Ionescu.

Marcu Levy, administratorul acestui imobil, s'a plictisit pe semne, de prezenţa d-lui colonel Ionescu şi a găsit «ocazia» de a «sfătui» pe proprietar să-l evacueze. A angajat în acest scop, pe coreligionarii avocaţi Abramovici şi Israilovici, cari s'au cam pripit cu «executarea sentinţei».

Ar fi cazul ca aceste otrepe să fie sancţionate cu toată severitatea.

Anchetele noastre

Jalea românilor din ţinuturile secuizate

O problemă care vizează interesele superioare de stat. O acţiune de românizare a acestor ţinuturi

Problema minorităţilor este o realitate care nu poate să fie înregistrată numai la rubrica faptelor diverse, deoarece vizează interesele superioare de stat. Şi tare ne temem dacă această prea multă toleranţă şi omenie prostească acordată de toate guvernările de până acum nu va aduce într'o bună zi în mod fatal la periclitarea vieţii noastre de stat. Am dat dovadă în faţa istoriei popoarelor că am ştiut pune pe primul plan a bărbăţiei şi vitejiei când este vorba de a ne câştiga un drept furat prin silnicia forţei şi administrarea şi păstrarea patrimoniului naţional.

Se ştie de toată lumea că o vermină politică externă caută pe toate cărările posibile să pătrundă cu târnăcopul revizionismului în mormintele jertfei conştiente şi a braţului care poartă stigmatul dreptului istoric. Împotriva acestei trepidaţii halucinante ţara veghează la hotarele ei, îşi pregăteşte armamentul necesar, iar soldatul român crescut în disciplina datoriei şi în spiritul jertfei, aşteaptă doar semnalul celei de a doua biruinţe dela Tisa şi Mărăşeşti.

Poporul românesc care veacuri dearândul a fost urmărit de un destin crud şi nemilos, care a parcurs drumul celui mai înfricoşat calvar, urgisit, subminat, silnit în conştiinţa lui, despuiat de rodul muncii, a ajuns totuşi să nu se lase doborât la pământ.

Totuşi există în organismul acestui stat, independent de voinţa etnică, un cuiu ruginit care dăinueşte şi astăzi după douăzeci de ani dela unire: Minorităţile. Călăii de ieri ai vechiului regim absolutist au ajuns în anii de după războiu în România Mare nu numai să stăpânească finanţa, comerţul şi industria, dar a corupt aristocraţia politică noastre pentru ca să-şi poată munci netingheriţi în favorul unei cauze care lezează suveranitatea acestui neam.

In ajutorul românilor din ţinuturile secuizate

Ministerul Educaţiei Naţionale, în urma anchetelor dureroase ce s'au făcut, în repetate rânduri din partea diferiţilor cronicari ai gazetelor din Capitală, s'a sesizat de starea deplorabilă a românilor din ţinuturile secuizate şi a pornit la o operă de reromânizare să o încredinţeze tuturor şcoalelor secundare din ţară, obligând astfel pe fiecare şcoală să adopteze câte o comună din aceste ţinuturi, unde urgia lui Dumnezeu loveşte şi astăzi din greu.

Printre puţinele instituţii cari au răspuns la această poruncă istorică se numără şi Şcoala normală de învăţători din Năsăud, de sub conducerea d-lui director Dionisie Maior. Comuna adoptată se numeşte Moncea din jud. Trei Scaune.

Anul trecut o delegaţie de profesori şi elevi compusă din 50 de persoane s'a prezentat în susnumita comună şi în cadrele unei solemnităţi rare s'a sfinţit o troiţă, un clopot mare, s'au dus peste 300 volume în vederea înfiinţării unei biblioteci, etc. şi toate aceste cheltueli au fost suportate de către comitetul şcolar, profesorii şi elevii şcoalei. — Cu altă ocazie s'a mai trimis evanghelii, odăjdii preoţeşti şi toate cele necesare ritualului. Şi munca a devenit din zi în zi mai grea, mai cu perspectivă, când minorităţile au observat că opera lor diavolească se clatină în faţa unei realităţi care se opunea dela început.

Din rapoartele sosite până acum la Direcţiunea şcoalei normale din Năsăud din partea d-lui Petre Oprescu, directorul şcoalei primare şi înv. Manu Nicolaie, asupra situaţiei de fapt din Moncea, se desprinde starea nenorocită care persistă şi astăzi atât din partea secuilor abuzivi, cât şi din partea organelor competinte însărcinate din partea ministerului cu ducerea la îndeplinire a operei de reromânizare în acest ţinut care nu ne aparţine decât geograficeşte.

Şi aici e cazul să subliniem absenţa totală a d-lui inspector general Muşatescu, din ministerul educaţiei naţionale, însărcinat cu opera de naţionalizare a acestui ţinut, care nu se interesează de nimic şi nici măcar nu-şi arată cinstita faţă prin partea locului. Oare unde o fi? Ce-o fi făcând? Şi lumea care a pornit cu jalbă în căutarea ilustrului bugetivor, nu l-a întâlnit decât în statele de plată pătate cu multă grăsime.

Se impune o acţiune imediată de românizare a acestor ţinuturi

In această comună ca în toate celelalte din acest ţinut funcţionarii de stat şi comunali sunt absolut toţi unguri cari în decursul celor 20 de ani dela unire s'au împotrivit cu încăpăţânare ca să-şi însuşească cel puţin în parte limba românească. In şcoala primară se predă limba maghiară câte două ore pe săptămână.

Prin birouri se vorbeşte numai ungureşte, iar dacă necazurile te face ca să treci pe la primărie, notariat, preotul ortodox, (care numai ortodox nu mai este), percepţie, şi vei pretinde funcţionarului în româneşte să-ţi rezolve vreo cerere poţi să aştepţi mult şi bine.

Consiliul comunal este format numai din secui de rasă, dintre cari numai trei ştiu puţin româneşte. Notarul comunei d. Utö Béla şi secretarul Szabo Karol deasemenea sunt secui.

Grădina de copii este condusă de d-na Balnit Matild, ungureaică, soţia preotului reformat Balint Ferencz din com. Erestegyn, în postul doi dela şcoala primară de stat se află instalată văd. Veronica Imets, ungureaică de religie rom. cat. Percepţia a fost condusă până în Aprilie 937 de către d Dumitru Gavrilă, bun român şi cu intenţii frumoase şi nu ştim cărei intervenţii politice a fost înlocuit cu ungurul Iakabas Ştefan.

Deoarece toţi locuitorii comunei fiind de religie reformată, este o singură biserică în fruntea căreia se găseşte prot. Volones Miklos, ajutat de preotul Kovacs Gyula.

Cercetând registrele de stare civilă dela notariat, începând cu anul 1923 (deoarece până aci sunt dispărute) am constatat că până în prezent nu s'au înregistrat decât patru naşteri de religie ortodoxă.

Se impune, deci, o acţiune imediată de reromânizare a acestor ţinuturi unde românii sunt supuşi şi astăzi la umilinţe, slugărnicii, despuiaţi de rodul muncii şi siluiţi în conştiinţa rasei ca şi pe vremea satrapului de ieri din vechea şandrama habsburgică.

Singurul element de muncă din aceste ţinuturi sunt un număr infim de învăţători tineri cari sunt stânjeniţi în lupta acerbă ce o duc şi a căror viaţă este periclitată la fiecare pas.

Salvaţi deci ţinuturile secuizate. E imperativul vremii care biciueşte conştiinţele adormite la răspântie de veac.

Gh. Matei

In atenţia prefecturii de poliţie

Un grup de cetăţeni ai cartierului Izbânda s'a prezentat la redacţia ziarului nostru şi ne-a rugat să atragem atenţia prefecturii de Poliţie a Capitalei asupra plângerii lor:

«Pe strada Hafon colţ cu Calea Văcăreşti două tarabe — mai mult cârciume decât plăcintării — îşi etalează în permanenţă mesele şi scaunele pe întregul trotuar şi pe o porţiune din stradă egală cu jumătate din lăţimea ei.

Din această pricină trecătorii sunt expuşi la accidente fiind nevoiţi să treacă prin mijlocul străzii, printre vehicule.

Astfel zilele trecute «Salvarea» nu a putut să-şi îndeplinească misiunea deoarece scaunele şi mesele înşirate în stradă au făcut să întârzie ajutorul urgent pe care-l necesita starea unui accidentat.

Nădăjduim că lucrurile vor intra în normal cu un ceas mai devreme.

Congresul extraordinar al Uniunii C. F. R.

— Modificarea legii de pensionare —

Eri dimineaţă s'a ţinut în sala «Marconi» din calea Griviţei, congresul extraordinar al «Uniunii C. F. R.» sub preşedinţia d-lui ing. Chelaru, asistat de d-nii: G. Teodorescu, Mazilu şi Nicolau. Au participat numeroşi delegaţi ai tuturor categoriilor de personal.

D. POPESCU PRIMARU a arătat că scopul congresului este de a se sfătui cu toţii asupra modalităţii de modificare a articolului 9 din proectul de lege a pensiilor.

D. MAZILU a spus: Ne-am adunat aci ca să ne arătăm desnădejdea noastră, a acelora cari ne sedem la bătrâneţe muritori de foame.

Personalul C. F. R. n'a fost înaintat de 12 ani, în vreme ce celelalte categorii de funcţionari au primit mai multe avansări. Ba ceva mai mult, ni s'au aplicat şi câteva curbe, aşa încât cei cari ies azi la pensie, ajung cerşetori.

D. PETRE BELLU a adus salutul şi adeziunea asociaţiei «Tele-Bloc». A protestat contra sistării plăţii deplasamentului şi a respins cu indignare propunerile de colaborare cu asociaţiile de stânga, declarând că vor lupta cu toată energia alături de d. ing. Chelaru.

D. GARNEAŢA, în numele «Asociaţiei titraţilor şi bacalaureaţilor» a spus:

Suntem alături de dv. Interese mai presus de interesele noastre profesionale ne aduc în mijlocul *Uniunii naţionaliste* a ceferiştilor.

D. CICLOZAN a adus salutul asociaţiei «Revizia de vagoane» şi a arătat că şi nevoile lor au fost neglijate de Federaţie.

D. BOZIANU, mecanic, a spus că a venit în mijlocul Uniunii pentru că şi-a dat seama că Uniunea luptă pentru ridicarea tuturor ceferiştilor, fără nici un interes egoist.

D. CHELARU: Primesc cu braţele deschise pe camaradul Bozianu şi pe toţi cei ce vor să se înfrăţească în lupta noastră.

D. DUMITRESCU (Craiova) a spus. Ca preşedinte ala asociaţiei «Unirea», mi-a fost imposibil să mai stau în expectativă, văzând lupta dintre «Federaţia» de stânga şi «Uniunea» de dreapta şi am venit alături de camarazii mei mai tineri: Chelaru, Teodorescu, Mazilu, Nicolau şi am toată nădejdea că împreună vom izbândi.

Problema pensiilor este tot atât de importantă pentru bătrâni ca şi pentru cei tineri. Această problemă s'a pus pentru prima oară în Uniune.

D-sa a pledat apoi pentru înfiinţarea casei de pensii a ceferiştilor.

D. I. G. IONESCU a vorbit din partea telegrafiştilor.

D. GH. TEODORESCU, preşedintele asociaţiei «Staţia» a spus că reîncadrarea a pus ordine în ierarhia personalului C. F. R. Salarizarea însă, trebue să se facă în raport cu indicele de scumpete al vieţii.

După problema ierarhizării, ca a avansării va desăvârşi opera de pacificare a ceferiştilor.

Este apoi problema pensiilor şi a arătat că, după ce ai muncit cu devotament o viaţă întreagă, mai e nevoe de congrese, spre a ţi se recunoaşte un drept consfinţit în orice stat civilizat.

Au mai vorbit dd.: *Al. Dumitrache* în numele fochiştilor, curăţitorilor şi descarcatorilor neacţionişti;

M. Angelescu, din partea sindicatelor lucrătorilor naţionalişti; *Roştoru* din partea asoc. Carol I a pensionarilor din Brăila.

Mircea Niculescu, pensionar Volcutescu din partea asoc. Staţia filiala Ploeşti; *Rădulescu*, din partea maeştrilor şi *Petrică* din partea asoc. Staţia filiala Craiova, cerând cu toţii grabnica modificare a art. 9 din legea pensiilor.

D. ing. *Chelaru*, preşedintele Uniunii C. F. R., a spus: I-a fost dat Uniunii, după ce a realizat şi celelalte opere în folosul ceferiştilor să abordeze şi problema pensiilor.

La cfr. sunt două curente: al dreptei şi al stângei.

Uniunea a făcut reîncadrarea. A făcut-o nu aşa cum a putut. Graţie eforturilor Uniunii, s'au dat 300 milioane ceferiştilor. Că nu s'au împărţit echitabil, e altă chestiune. Avem speranţa că regulamentul va împlini legea, dacă vom sta pe baricade.

Noi nu facem demagogie. Uniunea merge încet dar sigur, pentru că tot ce promitem controlăm cu multă atenţie. Armele noastre profesionale au fost puţine, dar suficient de tari, ca să învingă rezistenţa celor de sus. Nu am deviat de la drumul nostru cu toate promisiunile cari ni s'au zăcut fiecăruia dintre noi. Iar dv. aţi avut marele merit de a răbda în mizerie. Am răbdat pentrucă am fost români. Aşa au răbdat şi strămoşii noştri, şi vom învinge ca şi ei. Pentru a învinge însă, pe lângă forţa numerică şi a convingerii, ne trebue o solidaritate desăvârşită. Dacă vă veţi urma conducătorii, veţi avea pensii, avansări, casă de pensii şi casă de credit.

D-sa a citit apoi următoarea moţiune, care a fost aprobată în unanimitate.

Moţiunea

Personalul ceferist de toate categoriile, întrunit astăzi 11 Iulie în sala «Marconi», în congresul general al «Uniunii C. F. R.», luând în desbatere problema pensiilor C. F. R. şi constatând că în ciuda unui elementar spirit de echitate, încă din anul 1929 ceferiştii sunt pensionaţi cu salarii sub salariile celorlalţi funcţionari publici, cu circa 40%.

Considerând că această situaţie, se datoreşte defectuoasei redactări a articolului 9 din legea casei generale de pensiuni, în unanimitate roagă pe d-nii miniştrii de comunicaţie şi de finanţe ca să dispună pe cale de decret lege modificarea articolului 9 nou din legea generală de pensiuni din Decembrie 1929 în sensul că personalul C. F. R. să fie pensionat în aceleaşi condiţiuni cu toţi funcţionarii publici, adică la acelea salarii primitoare în activitate, să aibă aceleaşi pensiuni, independent de titlul funcţiunii îndeplinite.

Uniunea C. F. R. socoate că înfăptuirea acestei opere este cu atât mai uşoară, cu cât factorii determinanţi au recunoscut în audienţele avute dreptatea ei, că prin prelungirea unui tratament inechitabil peste data acestei recunoaşteri, ar echivala implicit cu o lipsă de solicitudine pentru armata a doua a ţării, lipsă de solicitudine mai ales atunci când patronul stat ar trebui să răsplătească aşa cum se cuvine greutatea anilor de activitate.

Apoi s'a trimis o telegramă M. S. Regelui.

După terminarea desbaterilor, toţi congresiştii au plecat în corpore la locuinţa d-lui ministru Franasovici pentru a i prezenta moţiunea votată în congres.

In atenţia d-lui ministru dr. I. Costinescu

Suntem informaţi că personalul serviciului sanitar al porturilor dela gurile Dunării — pendinte de ministerul sănătăţii — a rămas cu salariile neplătite de nouă luni.

Din această cauză, lipsiţi de mijloace de existenţă şi izolaţi într'o regiune îndepărtată a ţării, aceşti slujbaşi împovăraţi de greutăţi familiare, se sbat în cea mai neagră mizerie. Pentru a se pune capăt acestei situaţii, prin decretul regal No. 2579 publicat în Monitorul Oficial No. 144 din 26 Iunie cor. s'a deschis un credit extraordinar din care să se facă plata salariilor restante şi procurarea materialelor de deratizare şi dezinfectare ale vapoarelor ce intră prin gurile Dunării.

Totuşi, deşi ministerul de finanţe a aprobat angajarea sumei şi ordonanţa de plată făcută, ministerul sănătăţii întârzie eliberarea acreditivului necesar plăţilor mai sus arătate.

Aducem acest caz la cunoştinţa d-lui ministru Costinescu pentru a pune capăt acestei tragice situaţiuni şi a salva din mizerie slujbaşii cari de nouă luni aşteaptă zadarnic să-şi primească salariile.

Un birou de vămuire C.F.R. în Gara de Nord

Direcţiunea generală a căilor ferate a aprobat înfiinţarea în Gara de Nord a unui birou de vămuire C. F. R.

Acest birou va întocmi formele vamale aferente mărfurilor în curs de transport bagaje şi mesagerii sosite cu trenurile de călători.

Formele vamale pentru mărfurile supuse vămuirei în curs de transport sau loco, bagaje şi mesagerii sosite cu trenurile de călători, se vor întocmi deci de astăzi înainte de acest birou.

INFORMAŢIUNI

La gimnaziul Industrial din com. Mireşti-Teleorman, se primesc înscrieri la examenul de admitere în cl. I, care se va ţine pe 5 Sept. a. c. pentru 16 burse, 10 solde şi 27 loc. externi.

Se primesc elevi şi în celelalte clase.

Şcoala are următoarele secţii fierărie, rotărie, tâmplărie şi lăcătuşeria mecanică.

Nu se percep niciun fel de taxe şcolare, comitet, etc.

Taxa de solvă, este de lei 5000 anual.

D. Miliţă Constantinescu, guvernatorul Băncii Naţionale şi-a luat un concediu de 30 zile.

D-sa a părăsit aseară Capitala plecând la Viena.

D. Constantinescu va participa la 15 August la serbările Marinei, în calitate de conducător al soc. «Salvamar».

D. C. Sescioreanu, preşedintele Uniunii Camerelor de agricultură şi consilier tehnic al ministerului de agricultură, a plecat Sâmbătă la Craiova, unde a inspectat instituţiile agricole din jud. Dolj.

Ieri s'a inaugurat căminul de ucenici din Bacău, solemnitate la care au participat d-nii miniştri: I. Nistor, dr. C. Angelescu şi Mircea Cancicov.

Consiliul comunal al sectorului de Negru ţine şedinţă publică azi la ora 5 d. a.

Facultatea de drept a intervenit din nou pe lângă primăria municipiului pentru amenajarea parcului din jurul clădirei, în vederea unui congres internaţional care se va ţine în toamnă

Organizaţia Circ. 16 «Frontul Românesc» de sub preşedinţia d-lui av. Valeriu Creţulescu, continuă şi pe timpul vacanţei a ţine şedinţe publice în fiecare Luni seara ora 9 la sediul din str. Agricultori No. 11.

D. Victor Antonescu, ministrul externelor a sosit azi dimineaţă în Capitală, venind dela moşia sa dela Viţăneşti-Teleorman.

D. Gheorghe I. Brătianu, preşedintele partidului naţional-liberal se află de câteva zile la Eforie. D-sa va sosi în Capitală, Marţi.

D. Al. G. Donescu, primar general al Capitalei, a hotărît lichidarea tuturor datoriilor dinainte de războiu ale municipiului.

D. maior Gh. Angelescu a fost însărcinat să studieze deîndată problema datoriilor antebelice şi să prezinte propuneri concrete pentru imediata lor lichidare.

ULTIMA ORA

Procesul celor zece la Curtea Militară de Casație și Justiție

— Pledoariile d-lor avocați Al. Constant și D. Popa —

ZIUA I-a

Azi dimineață, în sala nouă a Curții Militare de Casație și Justiție, a venit spre judecare recursul procesului celor zece.

Curtea a fost prezidată de d. general magistrat C. Turbatu, având ca membrii pe d-nii coloneli: Chivu Vasile, Rășcanu R., Dumitrescu Mircea și Pella I. Procuror general al curții d. col. V. Pomponiu, grefier al Curții d. Justin Nistor.

La orele 9 d. gen. Turbatu declară ședința deschisă.

D. col. Rășcanu citește raportul prin care se arată cele 28 motive de casare, depuse de către apărare.

Se cunosc împrejurările în care au fost judecați, la consiliul de război — în săptămâna patimilor — cei zece cari au pedepsit trădarea lui M. Stelescu.

*

După citirea raportului, d. general cere lista apărătorilor, cu numerile motivelor de casare pe cari le vor pleda fiecare avocat în parte.

D. av. POPA, referă asupra primului motiv de recurs care a călcat dispozițiile articolului 18 din codul justiției militare. Acest articol este în legătură cu formarea consiliului.

D-sa, pentru a întări afirmațiile făcute citește în întregime art. 18. După acest articol Comandantul Corpului II de Armată trebuia să numească la prezidarea consiliului, pe ofițerul cel mai vechi și mai bine notat, din cei doi domni coloneli propuși. Ori cu numirea d-lui col. Bădescu M., care a trecut peste d. col. Slomnescu cu aceiaș vechime, dar mai bine notat, s'a făcut o greșeală. Deasemeni s'au comis erori și în compunerea completelor de judecată.

D. Comandant al Corpului II Armată constatând erorile făcute cu numirea ofițerilor la compunerea consiliilor de războiu, revine cu o adresă ulterioară. D. av. Popa relevă un nou motiv de casare, în ce privește ordinul de convocare al consiliului.

D. - PREȘEDINTE: Judecătorii pot fi schimbați și în dimineața procesului.

D. av. D. POPA roagă consiliul să rețină faptul că au fost călcate dispozițiile art. 18 cu numirea președintelui și a restului consiliului. In concluzie cere admiterea primului motiv de recurs.

D. av. AL. CONSTANT desvoltă motivul al treilea de casare, cerut de apărare.

Fapta celor zece, a fost instruită și calificată la cabinetele civile. In momentul în care vine legea stării de asediu, se trece retroactiv fapta noastră la instanțele militare.

Dacă veți cerceta art. 225 din vechiul cod penal, vedeți că pedeapsa va fi muncă silnică pe timp mărginit dela 5 la 20 ani. In noul cod penal există la aceiaș calificare, o agravare a pedepsii.

Prin ordinul de dare în judecată — deși omorul fusese săvârșit sub vechiul cod penal — se aplică regimul noului cod. Premeditarea este o circumstanță agravantă.

S'a încălcat prin această încadrare principiul că se aplică totdeauna legea cea mai blândă.

Noi supunem acest motiv atenției Dumneavoastră.

In continuare d. av. Al. Constant desvoltă motivul patru de casare. In sentință s'a schimbat calificarea așa cum fusese prevăzut prin ordinul de trimitere în judecată.

D-sa trece apoi la motivul cinci de casare.

Noi tindem să demonstrăm consiliului de războiu, că nu este competent de judece acest proces. Confuziunea între jurați și judecători reprezentată de Consiliul de războiu, consideram că nu poate constitui o agravare a situației acuzaților.

Argumentația noastră se desfășura pe două laturi: neconstituțional și agravant, acest proces nu putea să se desfășure. Cerem suspendarea procesului și trimiterea lui la organele competinte.

Prin citirea desbaterilor procesului dela Consiliul de război, d-sa dovedește că incidentele ridicate de apărare nu au fost rezolvate.

Trecând la punctul șase de casare, arată că s'a omis a se pronunța de către consiliu, dacă s'au făcut sau nu diligențe cu privire la mărturiile și prezența martorilor.

Faptele, așa cum s'au întâmplat la acest proces, sunt elementare în a vă arăta în ce condițiuni au fost judecați cei zece legionari.

Deși am cerut insistent emiterea de mandate de aducere pentru martori, vom face dovada că nu s'au făcut.

Noi cerem o rejudecare a acestui proces, în condițiuni normale și așa cum prevede legea.

Ședința se suspendă.

M. S. Regele Carol a sosit la Paris

PARIS, 11. (Rador). — M. S. Regele Carol a sosit azi la ora 8 și 40 la Paris.

Deși Suveranul călătorește incognito, guvernul francez a ținut să salute în chip deosebit sosirea Majestății Sale.

D. colonel Marceau, reprezen-

tând pe președintele Republicei, d. Yvon Delbos, ministrul afacerilor străine, d. Langeron, prefectul poliției Parisului, d. Villey, prefectul Senei, înalți demnitari civili și militari, între cari ministrul plenipotențiar Carre, directorul protocolului din ministerul afacerilor străine, așteptau în gara frumos pavoazată cu drapele sosirea Simplonului la care era atașat vagonul Regal.

Suveranul a descins la hotelul Ritz, unde i-a fost rezervat un apartament.

Victimele valului de căldură din America

NEW-YORK, 12 (Rador). — Numărul persoanelor moarte din cauza valului de căldură se cifrează azi dimineață la 231, iar a celor înecate 93. Aseară s'a înregistrat o furtună care a provocat o oarecare destindere.

Ieri au murit la New-York din cauza căldurii 29 de persoane.

Războiul spaniol

Spania devine monarhie

Fiul ex-regelui Alfons, invitat pe tronul Spaniei. Infrângerea trupelor [illegible]

VARȘOVIA, 11 (Rador). — Agenția polonă Pat publică o telegramă din Havană, prin care se anunță că contele Cavadogna, fiul ex-regelui Alfons XIII al Spaniei, a primit o telegramă din partea generalului Franco, care-l invită «pe moștenitorul tronului spaniol, să se înapoieze cât mai curând în Spania naționalistă».

Secretarul particular al contelui Cavadogna a declarat că principele moștenitor are intenția să părăsească Havana în ziua de 3 Septembrie plecând spre Franța și apoi la Sevila și Salamanca. Poate că nu e sigur, dar mi-se pare că contele Cavadogna va fi regele Spaniei naționaliste», — a încheiat secretarul principelui moștenitor al Spaniei.

Respinse trupele roșii se demoralizează

LONDRA, 11 (Radiopress). — Agenția «Exchange Telegraph» comunică din Salamanca că comandantul trupelor comuniste spaniole, după o victorie strălucită a naționaliștilor pe frontul basc, depune toate sforțările pentru a câștiga revanșa, care ar putea restabili încrederea milițienilor roșii demoralizați în forțele lor propri. In acest scop și chiar contra eforturilor date de generalul Miaja, trupele comuniste au început o ofensivă pe un front larg în regiunea Guadarrama. Cu toate stăruințele depuse de comandantul comunist pentru realizarea acelui plan, toate atacurile comuniștilor au fost respinse de naționaliști și avântul trupelor comuniste a slăbit.

COMUNIȘTI SPANIOLI FELICITA FRANȚA ȘI ANGLIA PENTRU ATITUDINEA LOR

VALENCIA, 11 (Rador).— Corespondentul agenției Havas anunță:

Cercurile politice, ziarele și opinia publică au primit cu satisfacție știrea după care guvernul frances va anunța în ședința de Luni a comitetului de neintervenție că facultățile de agenți de control acordate agenților internaționali dela frontiera dintre Franța și Spania vor fi suspendate cu începere dela 13 Iulie, afară numai dacă condițiunile formulate de reprezentanții Franței la Londra.

Ziarele felicită Franța și Anglia, pe care ele numesc cele două mari democrații europene», pentru atitudinea lor imparțială pe care au avut-o în cursul diferitelor evenimente internaționale.

Pentru moment, cercurile oficiale ezită a face vreo declarație. Ele lasă să se înțeleagă, că înainte de a se pronunța, trebue să aștepte reacțiunile care s'ar putea produce din partea statelor totalitare.

SPERANȚELE NEINTERVENȚIONISTE

LONDRA, 11 (Rador). — Corespondentul agenției Havas transmite:

In cercurile autorizate britanice se afirma astăseară că deși situația privitoare la controlul neintervenției nu permite un optimism excesiv, sunt totuși speranțe că se va putea ajunge la o soluție.

*

LISABONA, 11 (Rador). — Corespondentul agenției Havas transmite:

In cercurile oficiale [illegible] păstrează o mare rezervă în ce privește hotărîrea guvernului francez de a denunța controlul neintervenției la frontiera franco-spaniolă. In aceste cercuri se subliniază însă că situația este gravă și că este de sperat că Marea Britanie va reuși să ducă la bun sfârșit misiunea ce i-a fost încredințată de comitetul de neintervenție.

GERMANIA CRITICA HOTARAREA FRANCEZA DE A SE SUSPENDA CONTROLUL

BERLIN, 11 (Rador). — Corespondentul agenției Havas transmite:

Ziarele germane comentează larg decizia guvernului francez de a suspenda controlul internațional

GENERALUL FRANCO

la frontiera sa cu Spania, în cazul când nu se revine la aplicarea controlului la frontiera dintre Portugalia și Spania și a controlului naval dealungul coastelor spaniole.

«Voelkischer Boebachter» scrie: «Franța pune în aplicare amenințările sale; ea deschide larg porțile pentru aprovizionarea bolșevicilor spanioli cu oameni, arme și muniții, — aprovizionare care de altfel n'a încetat nici o clipă».

Acelaș ton îl au și restul ziarelor germane, deși unele din ele publică textul exact al comunicatului dat de guvernul francez cu privire la viitoarea sa atitudine în chestiunea neintervenției în Spania.

SALAMANCA, 12 (Rador). — Corespondentul agenției Reuter anunță:

Generalul Franco a decis să nu discute chestiunea retragerii voluntarilor străini fiindcă o consideră ca fiind imposibil de rezolvat.

Declarația aceasta a fost făcută de un reprezentant autorizat al guvernului naționalist dela Salamanca, unui corespondent al agenției Reuter.

Taberele de odihnă ale partidului „Totul pentru Țară" nu vor mai funcționa

Mișcarea legionară aduce la cunoștința tuturor legionarilor că tabăra de odihnă dela Câmpina a fost închisă și nu va mai funcționa.

Tabăra dela «Carmen Sylva», care urma să se deschisă la 15 Iulie 1937, nu se mai deschide.

Cazul arhiepiscopului Sapieha

Prelatul nu cedeaza

VARȘOVIA 11 (Rador). — Agenția Pat transmite:

„Gazeta Polska", comentând situația creată prin scrisoarea adresată președintelui republicii de arhiepiscopul Sapieha după mutarea arbitrară a rămășițelor pământești ale mareșalului Pilsudski, scrie între altele:

„Nici un singur glas nu ș'a ridicat pentru a lua apărarea atitudinei revoltătoare de arbitrară a arhiepiscopului de Cracovia.

Totuși orgoliul nemăsurat al acestui prelat nu cedează nici în fața indignării unanime a întregii țări nici în fața statului, cu toate sforțările de conciliere ale nunțiului apostolic, monseniorul Cortesi.

Ar fi greșit să se creadă că indignarea publică a scăzut. Ar fi tot atât de greșit să se creadă că acest caz va fi dat uitării. Încăpățânarea arhiepiscopului de a stărui în atitudinea sa, la această chestiune caracterul ei strict personal. Cazul, care fusese la început de ordin personal, ia acum un caracter de principiu, ceeace face situația mai serioasă. Coarda este foarte întinsă și nu ne este permis s'o ascundem. Ar fi greu de spus ce scop urmărește arhiepiscopul Sapieha atunci când caută să întindă și mai mult această coardă. Este însă sigur că ceeace el urmărește nu este nici în interesul Republicii nici al bisericii".

† MAREȘALUL PILSUDSKI

Botezul prințului moștenitor al Bulgariei

SOFIA, 11. (Radio-Central). — Mâine se va face botezul prințului moștenitor bulgar Simeon.

Nașii vor fi: cel mai bătrân general bulgar, Nicolieff, în vârstă de 86 ani, bătrânul mitropolit din Varna Simeon, în vârstă de 96 ani și d. Kiosseivanoff, președintele de consiliu.

Irakul și problema Palestinei

IERUSALIM, 11 (Rador). — Răspunzând la telegrama ce i-a fost adresată de comitetul suprem al arabilor, guvernul din Irak desaprobă, printr'o telegrală, ideea de împărțire a Palestinei și protestează contra raportului comisiei regale britanice de anchetă.

Guvernul din Irak declarăacă se

Guvernul din Irak declară că se solidarizează cu cererile arabilor din Palestina și asigură comitetul suprem arab de colaborarea sa.

Emirul din Koweit a răspuns în acelaș sens.

Războiul chino-japonez continuă

Negocierile între China și Japonia au fost întrerupte. Comunicatul consiliului de miniștri al Japoniei. La 14 Iulie se va ține consiliu de coroană

LONDRA, 11 (Radiopress). — Agenția Reuter anunță că telegramele din Extremul Orient devin, cu fiecare ceas, din ce în ce mai alarmante.

Azi dimineață a avut loc la Tokio o ședință hotărâtoare a consiliului de miniștri japonezi. Comunicatul oficial, publicat după această ședință, anunță că consiliul de miniștri a decretat:

1) luarea măsurilor necesare în vederea protejării japonezilor care locuesc în China, în vederea apărării intereselor japoneze și în vederea suprimării actelor ilegale» din China;

2) anunțarea unei «politici neschimbătoare» a guvernului japonez, din cauza atitudinei Chinei;

3) fixarea bugetului de cheltueli necesare.

In urma acestor hotărâri comandamentul japonez din China de Nord a adresat consiliului politic chinez al provinciei Nobei cererile următoare:

1) retragerea trupelor chineze din zona în care s'a produs conflictul;

2) pedepsirea acelora cari au provocat incidentul dela Lukuciau;

3) reprimarea mișcărilor antijaponeze și măsuri severe contra comuniștilor chinezi.

Pe de altă parte guvernul chinez a hotărât să intervină «în mod cel mai energic contra acțiunei japoneze injuste, neamicale și provocatoare».

LA 14 IULIE, CONSILIU DE COROANA

Prințul Kanoya, primul ministru japonez, a declarat că el va depune

PRINȚUL KONOYA
primul ministru japonez

toate sforțările pentru a obține aprobarea consiliului privat al Coroanei cu privire la atitudinea fermă a guvernului japonez față de China.

Reuniunea consiliului de Coroană a fost fixată pe data de 14 Iulie.

Totuși purtătorii de cuvânt ai guvernului japonez au declarat ziariștilor străini că, cu toată gravitatea situației, Japonia nu va declara Chinei război ci se va mărgini să trimită expediție de pedepsire în China de Nord, socotind că incidentele revoltătoare ce s'au produs lângă Peking au un caracter local.

Iată dece autoritățile japoneze refuză să discute cu altcineva decât cu reprezentantul plenipotențiar al consiliului politic local, care este în fruntea provinciei Nopei.

Guvernul chinez, pentru care demerssurile și hotărârile de mai sus ale guvernului japonez nu reprezintă nici un secret, este convins că Japonia este hotărîtă să adopte o atitudine intransigentă în legătură cu incidentul dela Lukuciau pentru a obține o «satisfacție» de ordin general.

Astfel fiind guvernul chinez este hotărît să-și asume direcția oricăror negocieri privitoare la relațiile dintre China și Japonia.

Deocamdată, însă, negocierile sunt întrerupte și ambele părți se pregătesc pentru operațiuni militare.

Forțe importante concentrate lângă Marele zid

Importante forțe japoneze din Manciukuo sunt concentrate la sudul Marelui Zid. Se pare că japonezii sunt hotărâți să ia toate măsurile pentru a-și asigura supremația militară în nordul Chinei. Amiralul comandant al forțelor nvale japoneze în apele chineze a sosit la Schanghai.

La rândul lor chinezii au concentrat în sudul provinciei Hopei importante contingente de trupe de ale guvernului din Nanking.

După ultimele știri, trupele japoneze ocupaseră până azi la amiază aproape întreaga regiune Wamping.

Avantgarda trupelor japoneze este aproape la porțile Pekingului.

Telegramele de noapte anunță că la orele 17 și 10 a început o luptă înverșunată pe întregul front. Dela Peking se poate auzi o canonadă uriașă, la care participă cel puțin 50 tunuri de artilerie grea și ușoară. Luptele se dau pe o distnță de 10—17 km. spre vest de Peking.

Automobilele sanitare au și adus la Peking pe primii răniți și uciși.

*

PEKING 12 (Rador). — Un puternic bombardament de artilerie și vii focuri de mitraliere se aude neîncetat de ieri seara din direcția podului Marco Polo, din apropierea Pekingului.

Autoritățile chineze confirmă reluarea ostilităților între trupele chineze și cele japoneze. Răspunderea reînceperei luptelor este pusă pe seama trupelor japoneze, care după ce se retrăseseră au revenit și au atacat trupele chineze.

Mesajul Papei către catolicii din Franța

CASTEL GANDOLFO 11 (Rador). Papa a adresat azi un mesagiu radiofonic către credincioșii catolici reuniți la Lisieux (Franța), cu ocazia inaugurării solemne a bisericii Sfânta Tereza.

Papa spune între altele în mesagiu: «Mă rog pios ca Atotputernicul să hărăzească pufină liniște, în ordine și în pace, lumii turburate și frământate și tuturor popoarelor sale copleșite de tristețile ceasului de față și îngrijorate de ziua de mâine și aceasta prin revenirea la calea dreaptă, adică prin acceptarea divinei sale suveranități, prin ascultarea învățămintelor cuprinse în Cărțile Sfinte și prin practica unei cât mai largi justiții și milostenii față de desmoșteniții soartei și prin aceasta cei mai în nevoință».

Ziarele italiene își reduc formatul

ROMA, 11 (Rador). — Un comunicat anunță că dela 15 Iulie, până la noui ordine, ziarele italiene nu vor putea apare în mai mult de opt pagini.

Se precizează că măsura a fost luată din cauza lipsei mondiale de celuloză și a ridicării prețurilor materiilor prime.

Polonia putere colonială și maritină

GDYNIA, 11 (Rador). — Azi s'a serbat aci cu un deosebit fast «Ziua Mării». La deosebitele solemnități au asistat între alții președintele Republicii, vicepreședintele consiliului de miniștri d. Kwiatkowski, mai mulți membri ai guvernului, autoritățile locale și un public imens.

Forțele navale poloneze au fost trecute în revistă

D. Kwiatkowski a pronunțat o cuvântare în care a arătat desvoltarea deosebită a marinei polone în ultimi ani. Polonia se simte tot mai mult o putere maritimă: în fiecare an ambițiile și nevoile sale maritime cresc.

Generalul Kwasniewski, președintele «ligei coloniale și maritime poloneze» a declarat între altele: «Pentru ca Polonia să-și îndeplinească marea sa misiune, ea trebue să figureze pe lista puterilor maritime și coloniale cari hotărăsc de războí și pace, de buna stare economică și echilibrul politic».

Presa consacră numeroase articole zilei de azi cerând crearea unei flote de război polone care să impună tuturor respect.

D. Eden la Deauville

LONDRA 11)Rador). — D. Eden care a profitat de acest sfârșit de săptămână pentru a se duce la Deauville, a avut aci o întrevedere cu sir Eric Phipps, ambasadorul Marei Britanii.

Ofensiva roșilor Spanioli complect stăvilită

SALAMANCA, 12. (Rador). — Corespondentul Agenției Havas transmite:

Comandamentul naționalist consideră ofensiva republicanilor ca fiind complect stăvilită. Pierderile suferite de republicani sunt evaluate la circa 100 mii oameni. Dintre cele 100 tancuri trimise în lupte de republicani în ultimele zile 10 tancuri au rămas pe teren și 4 au fost capturate de forțele naționaliste.

Aviația republicană a făcut azi dimineață mai multe raiduri aruncând bombe asupra localităților din spatele frontului și refuzând să primească lupta cu avioanele naționaliste.

„Milioane de fasciști sunt gata"

ROMA, 12 (Rador). — Ziarul «Lavora Fascita» publică un articol de fond semnat de d. Orgando Farinoci, fost secretar al partidului fascist și membru al Marelui consiliu fascist în care scrie între altele:

«Dacă Franța vrea să rupă cu aroganță raporturile sale cu nnațiunile interesate la lucrările comitetului dela Londra, pentru neintervenția în Spania, de sub președinția lordului Plymouth, — asumându-și astfel toată răspunderea desființării complecte a sistemului neintervenției, propus chiar de ea, — un atare gest din partea ei ar fi o sfidare adresată Italiei și Germaniei, cari n'ar ezita să răspundă.

Milioane de fasciști sunt gata să se ridice contra comunismului de diferite nuanțe și să treacă Mediterana pentru a duce generalului Franco credința lor, entuziasmul lor tenace, curajul și viața lor. Pentruca acest lucru să se producă este suficient un singur gest din partea Ducelui. De aceasta să nu se îndoiască nimeni dincolo de Alpi»

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. SALIGNY No. 2. TEL. 3.26.68

Redactor responsabil, V. OLANIUC STERE